

สารนิพนธ์

เรื่อง การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น
กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ

โดย

นางสาวสุธาสินี ภาววิมล

รหัสนักศึกษา 05610928

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สารนิพนธ์	การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ
ผู้เขียน	นางสาวสุธาสิณี ภาววิมล
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์อริศา จิระศิริโชติ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง “การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ และศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ โดยศึกษาที่มาและความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ จากเอกสารงานวิจัยและฐานข้อมูลออนไลน์ เส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะวิเคราะห์จากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map และฐานข้อมูลออนไลน์อื่น ๆ

ผลการศึกษาพบว่า ตำนานดังของจังหวัดโอคายามะคือ “ตำนานโมโมทาโร่” เนื่องจากมีความคล้ายคลึงกับตำนานการต่อสู้กับยักษ์ของ “โอคิบิซึอิโกะ โนะ มิโคโตะ” ซึ่งเป็นตำนานท้องถิ่นของจังหวัดโอคายามะ ในเนื้อเรื่องตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะมีการกล่าวถึงชื่อของสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีอยู่จริงในปัจจุบันทั้งหมด 12 แห่ง ได้แก่ Hakusan Shrine (ศาลเจ้าฮาคุซัน) Kibitsu-hiko Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึอิโกะ) Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึ) Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบิโนะนากายามะ) Tatetsuki Tumulus (สุสานทาเตะสึกิ) Koikui Shrine (ศาลเจ้าโคเออิคิอิ) Yaguinomiya Shrine (ศาลเจ้ายาคุอิโนะมิมยะ) Aso Shrine (ศาลเจ้าอะโซ) Oninokama (โอนิโนะคามะ) Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ) Iwayadera Temple, Oninowaya (หินโอนิโนะอิวายะ วัตอิวะยะเดระ) และ Chisui-gawa River (แม่น้ำชิสุยกาเวะ)

การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะจากแผนที่ท่องเที่ยวทั้งสองแผนที่นั้นพบว่า มีเส้นทางการท่องเที่ยว 4 เส้นทาง โดยมีรูปแบบการเดินทางหลักทั้งหมด 2 รูปแบบ ได้แก่ การเดินทางโดยจักรยาน และการเดินทางโดยรถยนต์ โดยเส้นทางที่ 1-3 เป็นเส้นทาง

การท่องเที่ยวโดยจักรยานและรถยนต์ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ และสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิ เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลา และต้องการเยี่ยมชมบรรยากาศ ส่วนเส้นทางที่ 4 และเส้นทางที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเป็นเส้นทางท่องเที่ยวโดยรถยนต์ ซึ่งมีเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ ใช้เวลาไม่เกินครึ่งวัน เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาน้อย

คำสำคัญ : จังหวัดโอคายามะ, ประเทศญี่ปุ่น, ตำนานโมโมทาโร่, เส้นทางท่องเที่ยว

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์อริศาจิระศิริโชติ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สุธาสินี ภาววิมล

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญรูปภาพ	ช
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	5
2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว.....	5
2.1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว	6
2.1.3 รูปแบบการท่องเที่ยว	7
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเส้นทางการท่องเที่ยว	13
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดโอคายามะ	16
2.3.1 ลักษณะภูมิประเทศและที่ตั้ง	16
2.3.2 ภูมิอากาศ.....	16

สารบัญ (ต่อ)

2.3.3	ประชากร.....	17
2.3.4	เศรษฐกิจ.....	18
2.3.5	สังคมและวัฒนธรรม.....	19
2.3.6	ระบบขนส่งสาธารณะในจังหวัด.....	20
2.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
3.1	แหล่งที่มาข้อมูล.....	25
3.2	วิธีรวบรวมข้อมูล.....	25
3.3	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
3.4	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	26
3.5	กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์.....	27
บทที่ 4	ความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดั้งและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ.....	28
4.1	ตำนานชื่อดังของจังหวัดโอคายามะ.....	28
4.2	สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ.....	34
4.3	สรุปท้ายบท.....	47
บทที่ 5	เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ.....	48
5.1	เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ.....	48
5.1.1	เส้นทางท่องเที่ยวในแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map.....	48
5.1.2	เส้นทางท่องเที่ยวในแผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map.....	52

สารบัญ (ต่อ)

5.2	วิเคราะห์รูปแบบเส้นทางตามรอยตำนานตั้งในจังหวัดโอคายามะ.....	54
5.3	สรุปท้ายบท	58
บทที่ 6	สรุปและอภิปรายผลการศึกษา	59
6.1	สรุปผลการศึกษา.....	59
6.2	อภิปรายผลการศึกษา.....	60
6.3	ข้อเสนอแนะ	61
6.4	ข้อจำกัดในการศึกษา.....	61
บรรณานุกรม		62
ประวัติย่อผู้วิจัย.....		69
แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์.....		70

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1.1	พื้นที่ที่ศึกษา จังหวัดโอคายามะ.....	3
ภาพที่ 2.1	แผนที่จังหวัดโอคายามะ.....	16
ภาพที่ 2.2	กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยในจังหวัดโอคายามะ.....	17
ภาพที่ 2.3	กราฟแสดงจำนวนประชากรในจังหวัดโอคายามะ.....	17
ภาพที่ 2.4	กราฟแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศญี่ปุ่นโดยแบ่งตามภูมิภาค.....	18
ภาพที่ 2.5	กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดโอคายามะ.....	19
ภาพที่ 2.6	สถานีรถไฟโอคายามะ.....	20
ภาพที่ 2.7	รถรางในโอคายามะ.....	20
ภาพที่ 2.8	รถบัสในโอคายามะ.....	21
ภาพที่ 2.9	จักรยานในโอคายามะ.....	21
ภาพที่ 3.1	กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์.....	27
ภาพที่ 4.1	ทางเข้าศาลเจ้าฮาคุซัน.....	34
ภาพที่ 4.2	คูบิสึเกะของศาลเจ้าฮาคุซัน.....	35
ภาพที่ 4.3	ศาลเจ้าคิบิสึโกะ.....	36
ภาพที่ 4.4	ศาลเจ้าคิบิสึ.....	37
ภาพที่ 4.5	ทางเดินเก่าแก่ภายในศาลเจ้าคิบิสึ.....	37
ภาพที่ 4.6	พิธีนารุคามะชินจิ หรือ พิธีกรรมทำนายโชคด้วยเสียงจากหม้อ.....	38
ภาพที่ 4.7	พิธียะทะทะโนะชินจิ.....	38
ภาพที่ 4.8	ภูเขาคิบิโนะนากายามะ.....	39
ภาพที่ 4.9	สุสานนากายามะ-ชะอุสุยามะ.....	39
ภาพที่ 4.10	สุสานทาเตะสึกิ.....	40
ภาพที่ 4.11	ศาลเจ้าโคะอิกุอิ.....	41
ภาพที่ 4.12	ศาลเจ้ายากุอิโนะมิมะ.....	42

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 4.13 ศาลเจ้าอะโซ.....	43
ภาพที่ 4.14 โอนิโนะคามะ.....	44
ภาพที่ 4.15 ปราสาทคิโนโจ.....	45
ภาพที่ 4.16 วัดอิวะยะเดระ.....	45
ภาพที่ 4.17 หินโอนิโนะอิวายะ.....	46
ภาพที่ 4.18 แม่น้ำชิสุยกาวะ.....	46
ภาพที่ 5.1 แผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map.....	48
ภาพที่ 5.2 เส้นทาง Kibiji Bicycle Tour (เส้นทางสีแดง).....	50
ภาพที่ 5.3 เส้นทาง Kibikogen Bicycle Road Tour (เส้นทางสีเขียว).....	50
ภาพที่ 5.4 เส้นทางเดินชมรอบ Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบินะนากายามะ).....	51
ภาพที่ 5.5 เส้นทางเดินชมรอบ Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ).....	51
ภาพที่ 5.6 แผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map.....	52
ภาพที่ 5.7 เส้นทางท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map.....	53
ภาพที่ 5.8 ตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ.....	56
ภาพที่ 5.9 เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ.....	57

สารบัญตาราง

ตารางที่ 5.1 สรุปลำเส้นทงจกแผนที่ท่งเท่ยว Kibitsuhiro and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuhiro and Ura Stage Map.....	54
ตารางที่ 5.2 รยละเอ่ยดเส้นทงท่งเท่ยวตามรยตำนานมอมทาโร่ของจังหวัดโศคยามะ.....	57

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ดินแดนอาทิตย์อุทัย หรือ ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศหมู่เกาะที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกของทวีปเอเชียและตอนเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก ประกอบด้วยเกาะหลัก 4 เกาะ คือ ฮอกไกโด ฮอนชู ชิโกกุ และคีวชู สามารถแบ่งออกเป็นภูมิภาคได้ 8 ภูมิภาค และมีทั้งหมด 47 จังหวัด ด้วยลักษณะประเทศที่ทอดตัวจากทิศเหนือลงมาทิศใต้ ทำให้แต่ละภูมิภาคมีลักษณะภูมิอากาศที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ประเทศญี่ปุ่นยังมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน และมีประวัติศาสตร์ร่วมกับหลายประเทศ เช่น ประเทศจีน ประเทศเกาหลี และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

จากนโยบายการปกครองญี่ปุ่นของสหรัฐอเมริกาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง ส่งผลให้ประเทศญี่ปุ่นหันมาให้ความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ประเทศญี่ปุ่นจึงกลายเป็นประเทศที่มีความเจริญสูงสุดด้านเศรษฐกิจในช่วงทศวรรษ 1960-1970 ทว่าในทศวรรษ 1990 ญี่ปุ่นเผชิญภาวะฟองสบู่แตกใน ค.ศ. 1991 ตามด้วยวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในเอเชีย หรือวิกฤตต้มยำกุ้งใน ค.ศ. 1997 ทำให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นตกต่ำอย่างหนักตลอดทศวรรษ 1990 จากนั้นญี่ปุ่นยังเผชิญวิกฤตการเงินโลกอีกครั้งใน ค.ศ. 2008 ทำให้เศรษฐกิจที่เริ่มฟื้นตัวชะงักงันอีกครั้ง ส่งผลให้ใน ค.ศ. 2010 รัฐบาลญี่ปุ่นต้องหันมาใช้นโยบายส่งออกทางวัฒนธรรมครั้งใหม่ที่จริงจังขึ้นกว่าทศวรรษ 1980 เรียกว่า นโยบายคุลเจแปน (Cool Japan) (ศิริพร ดาบเพชร, 2560)

ประเทศญี่ปุ่นมีอัตลักษณ์อันโดดเด่นเนื่องจากประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ไม่ว่าจะด้านภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ สถาปัตยกรรม ความเชื่อ รวมไปถึงแนวคิด ทำให้ประเทศญี่ปุ่นนั้นเต็มไปด้วยมรดกทางวัฒนธรรมโบราณ และสถาปัตยกรรมเก่าแก่ รวมทั้งหลักฐานทางประวัติศาสตร์ซึ่งแสดงให้เห็นวิถีชีวิตของชาวญี่ปุ่นในอดีตที่ควรค่าแก่การรักษาไว้ ชาวญี่ปุ่นภาคภูมิใจและให้ความสำคัญกับการรักษาวัฒนธรรมของประเทศตนเองไว้ จึงทำให้ประเทศญี่ปุ่นเป็นอีกประเทศหนึ่งที่สามารถรักษามรดกวัฒนธรรมอันงดงาม และทรงคุณค่าของประเทศเอาไว้ได้จนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุผลข้างต้น จึงทำให้รัฐบาลญี่ปุ่นเลือกใช้นโยบายส่งออกทางวัฒนธรรมเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจญี่ปุ่นให้เติบโตขึ้นโดยการนำเสนอสินค้าและบริการที่ “Cool” ของประเทศญี่ปุ่นสู่ต่างประเทศ (Outbound) และเชื้อเชิญชาวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่นเพื่อให้เกิดการบริโภคขึ้นในประเทศ (Inbound) นำไปสู่การเติบโตของเศรษฐกิจและการเพิ่มการจ้างงานในประเทศญี่ปุ่นต่อไป (สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงโตเกียว, 2559)

จังหวัดโอคายามะ (Okayama) เป็นอีกจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวจากนโยบายคุลเจแปน เนื่องจากจังหวัดโอคายามะซึ่งอยู่ในภูมิภาคชูโงกุ หรือภูมิภาคที่อยู่ส่วนปลายสุดของเกาะฮนชูนั้นเต็มไปด้วยมรดกวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของ “วัฒนธรรมคิบิโบราณ” ของอาณาจักรคิบิ ในยุคโคะฟุง (ค.ศ. 250– 538)

และยังเป็นต้นกำเนิดของตำนานชื่อดังของญี่ปุ่นอย่าง “โมโมทาโร่” อีกด้วย (Kahara, 2011) ซึ่งโมโมทาโร่มีเนื้อหาดังนี้

“โมโมทาโร่” หรือ “เด็กชายลูกท้อ” มาจากคำว่า 「桃」 โมโมะซึ่งหมายถึง ลูกท้อ และคำว่า 「太郎」 ตาโร หรือ ทาโร่ เป็นคำที่คนญี่ปุ่นนิยมใช้ต่อท้ายในชื่อของเด็กผู้ชาย ตำนานหรือนิทานพื้นบ้านเรื่องนี้มีเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กชายซึ่งเกิดมาจากลูกท้อยักษ์ ผู้เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม ความกล้าหาญ และพลกำลัง ได้เดินทางไปปราบโคโนอิหรือยักษ์ที่สร้างความเดือดร้อนแก่ชาวบ้านที่เกาะ โอนิงาชิมะ พร้อมกับสัตว์สหายทั้งสาม ลิง ไก่ฟ้า และสุนัขที่พบระหว่างทาง ในตอนจบ โมโมทาโร่และสัตว์สหายสามารถเอาชนะเหล่าโคโนอิได้สำเร็จ หัวหน้าของเหล่าโคโนอิได้สัญญาว่าจะไม่ไปรังควานมนุษย์อีก หลังจากนั้นโมโมทาโร่จึงได้นำทรัพย์สินสมบัติของโคโนิงเรื่อ และมุ่งหน้ากลับบ้านพร้อมกับผองเพื่อน

ทั้งนี้ประเทศญี่ปุ่นมีความเชื่อว่าตำนานหรือนิทานเรื่องโมโมทาโร่มีต้นแบบมาจากตำนานการต่อสู้กับยักษ์ของ “โอคิบิสีอิโกะ โนะ มิโคโตะ” ซึ่งเป็นเจ้าชายของประเทศญี่ปุ่นตามที่ถูกบันทึกใน “นิฮงโชะกิ (日本書紀) หรือพงศาวดารของประเทศญี่ปุ่น” (Wikipedia, 2021) นอกจากนี้จังหวัดโอคายามะยังมีสถาปัตยกรรมเก่าแก่ซึ่งมีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ และมีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับตำนานชื่อดังตามที่กล่าวไปข้างต้นอีกด้วย เช่น ศาลเจ้าคิบิสี ซึ่งได้รับการยอมรับให้เป็นสมบัติของชาติ และปราสาทคิโนโจ ซึ่งได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งใน 100 ปราสาทที่ยอดเยี่ยมที่สุดในประเทศญี่ปุ่น (Japan Travel Planner, 2021) เป็นต้น

จากปัจจัยทั้งหมด ตำนานโมโมทาโร่จึงกลายเป็นจุดขายของการท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะทำให้เกิดเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังอย่างโมโมทาโร่ขึ้น ผู้วิจัยจึงเกิดความความสนใจในตำนานดังกล่าวและมรดกวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดโอคายามะ

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “ความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ” และ “เส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ” เพื่อศึกษาวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของประเทศญี่ปุ่นในจังหวัดโอคายามะ และเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ

1.2 คำถามวิจัย

- 1.2.1 ดำเนินงานตั้งในจังหวัดโอคายามะมีความเกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวใด
- 1.2.2 เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานตั้งในจังหวัดโอคายามะมีรูปแบบเช่นใด

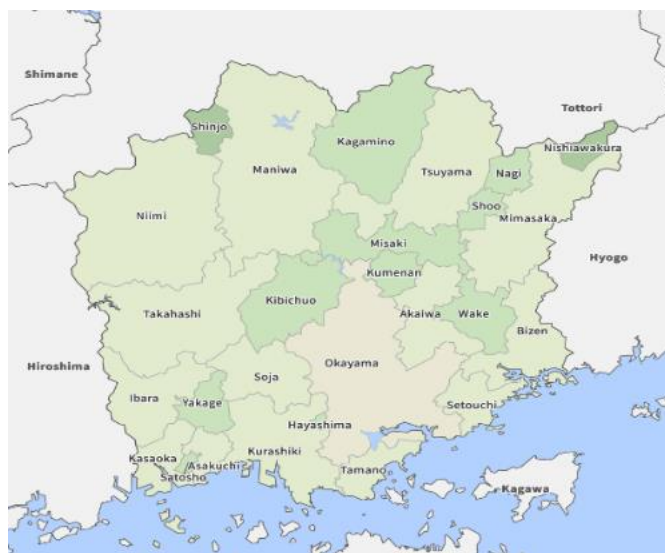
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานตั้งและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ
- 1.3.2 เพื่อศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานตั้งในจังหวัดโอคายามะ

1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

1.4.1 ด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดโอคายามะ ซึ่งอยู่ในภูมิภาคชูโงกุ บนเกาะฮนชู มีพื้นที่ประมาณ 7,114.50 ตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดทตโตริ (Tottori) ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดเฮียวโงะ (Hyogo) ทิศใต้ติดต่อกับทะเลเซโตะใน (Seto) ซึ่งกั้นระหว่างจังหวัดโอคายามะและจังหวัดคางาวะ (Kagawa) บนเกาะชิโกกุ และทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดฮิโรชิมะ จังหวัดโอคายามะมีเมืองเอกคือ เมืองโอคายามะ (Okayama) และมีเมืองท่องเที่ยวยอดนิยมคือ คุราซึกิ (Kurashiki)

ภาพที่ 1.1 พื้นที่ที่ศึกษา จังหวัดโอคายามะ

ที่มา: Map-It มัปป • ไอ้ต (2021)

1.4.2 ด้านเวลา

ศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานชื่อดังภายในจังหวัดโอคายามะในปัจจุบัน (พ.ศ. 2564)

1.4.3 ด้านเนื้อหา

ศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานดังภายในจังหวัดโอคายามะ และวิเคราะห์รูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ

1.5 นิยามศัพท์

ตำนานดัง หมายถึง เรื่องเล่าที่มีมาตั้งแต่อดีตซึ่งเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ โดยเรื่องเล่าเหล่านี้มักสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ รวมถึงประเพณีต่าง ๆ

เส้นทางการท่องเที่ยว หมายถึง ทางการสัญจรของสถานที่ท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็ถนน ทางเท้า หรือแม่น้ำ โดยต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถพบเห็นหรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ง่าย สะดวก ปลอดภัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ทราบเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ
- 1.6.2 ทราบรูปแบบการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ
- 1.6.3 เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ

บทที่ 2

แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ” ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเส้นทางการท่องเที่ยว
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดโอคายามะ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อความเพลิดเพลิน พักผ่อน หย่อนใจ และเป็นการเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการคือ เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวเดินทางด้วยความสมัครใจ เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ได้ที่ไม่ใช่การประกอบอาชีพหรือหารายได้

ฐิรชญา มณีเนตร (2552) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไปและเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยว มิใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้องหรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นเรื่องของการเดินทางที่เป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ มิใช่ถูกบังคับ หรือเพื่อสินจ้างแต่เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ เช่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การศึกษา ศาสนา กีฬา เยี่ยมญาติมิตร ติดต่อธุรกิจ การประชุมสัมมนา เป็นต้น มิฉะนั้นก็จะเป็นการเดินทางที่ไม่ใช่การท่องเที่ยว

สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว (2552) กล่าวว่า การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนยังสถานที่ต่างถิ่นซึ่งมิใช่เป็นการพำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการเยือนชั่วคราวโดยมิใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพ หารายได้

2.1.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

วรรณภา วงษ์วานิช (2546) อธิบายว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่าง ๆ โดยกิจกรรมทางการท่องเที่ยวจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง คือ

นักท่องเที่ยว นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของธุรกิจท่องเที่ยวซึ่งจะประกอบด้วย ลักษณะของนักท่องเที่ยว การกระจายของนักท่องเที่ยว กิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว ฤดูกาลท่องเที่ยว และทัศนคติของนักท่องเที่ยว

สินค้าท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยว ต้องเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวแล้วเกิดความประทับใจ เพราะมีสิ่งที่มีคุณค่าด้านต่าง ๆ ที่ให้ความรู้ความเพลิดเพลินแก่นักท่องเที่ยว โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าต่าง ๆ ดังนี้ คุณค่าทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศนั้น ๆ ทิวทัศน์หรือทัศนียภาพต่าง ๆ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจต่าง ๆ และความประทับใจจากลมฟ้าอากาศ

การคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยวได้งายนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ ซึ่งการคมนาคมต้องพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ รูปแบบของการคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งสู่แหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่งภายใน แหล่งท่องเที่ยว แบบแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยว บริเวณหรือสถานที่ให้บริการแก่ผู้โดยสาร รวมถึงอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการใช้ยานพาหนะประเภทนั้น ๆ และปัญหาการจราจร

ข้อมูลข่าวสารและการบริการ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ แก่ นักท่องเที่ยว รวมถึงเพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศมากยิ่งขึ้น และสิ่งสำคัญของธุรกิจท่องเที่ยวอีกสิ่งหนึ่งคือการบริการซึ่งประกอบด้วยบริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อาหารและเครื่องดื่ม ของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง บริการด้านสถานที่จอดรถ บริการด้านสถานที่ และอุปกรณ์สำหรับออกกกำลังกาย

ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในด้านการเข้าเมือง ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งทีธุรกิจท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงมากที่สุด และควรจะมีการอำนวยความสะดวกในเรื่องบริการการเข้าเมืองของนักท่องเที่ยวให้มากที่สุด เพราะจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในการเดินทางเข้าสู่ประเทศนั้น ๆ

องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนให้ธุรกิจท่องเที่ยวสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินธุรกิจ

การสนับสนุนอื่น ๆ เป็นการเพิ่มความสะดวกรวดเร็วแก่นักท่องเที่ยว เช่น การเงินการธนาคาร ความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงการมีไมตรีต่อกัน

Buhalis (2000) ได้อธิบายองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวไว้ดังนี้ องค์ประกอบที่สำคัญทางการท่องเที่ยวประกอบไปด้วย 6 ประการหรือ 6A's ดังนี้

แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้าง สถาปัตยกรรม และการจัดกิจกรรมพิเศษ

การเข้าถึง (Accessibility) คือ ระบบการคมนาคม สถานีขนส่งผู้โดยสาร และยานพาหนะ

สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) คือ ร้านอาหาร การจัดเลี้ยง และการบริการการท่องเที่ยว ถูกเตรียมโดยคนกลางระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าบ้าน

ที่พัก (Accommodations) คือ ที่พักที่คอยให้บริการนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมพื้นที่

กิจกรรม (Activities) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างที่นักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่

การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary services) ได้แก่ ธนาคาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์และโทรคมนาคม

Pelasol (2012) ได้กล่าวว่า การที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้นต้องเข้าถึงพื้นที่นั้น ๆ อีกทั้งควรคำนึงถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยว 6 ประการ ได้แก่ ความดึงดูดใจ (Attraction) ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) ที่พัก (Accommodation) กิจกรรม (Activity) และด้านการจัดการและบริการท่องเที่ยว (Ancillary Services)

2.1.3 รูปแบบการท่องเที่ยว

ดโนยา ตั้งอุทัยสุข (2564) ได้จัดประเภทของรูปแบบการท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ (Nature Based Tourism)

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นชื่อที่คุ้นหู และได้รับการรณรงค์อย่างต่อเนื่อง เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และยังคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) คล้ายกับแบบแรก แต่เน้นแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น รวมทั้งระบบนิเวศทางทะเลด้วย เช่น ป่าโกงกาง หมู่บ้านชาวเล

การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geotourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลก เช่น อุโมงค์ ถ้ำบนหน้าผา ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย ฟอสซิล รวมทั้งศึกษา ธรรมชาติของหิน ดิน แร่ เป็นต้น

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism) คือการเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และเลี้ยงสัตว์อาจเข้าชมเพื่อความรื่นรมย์เพื่อเพิ่มประสบการณ์ใหม่ก็ได้ เช่น ชมทุ่งดอกทานตะวัน ป้อนอาหารแกะ รีดนมวัว เป็นต้น

การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism)

การท่องเที่ยวเพื่อชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Tradition Tourism) อาจไม่ใช่เรื่องใหม่เพราะเรามีประเพณีหลากหลาย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์แต่ควรส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือ ประชาสัมพันธ์ตั้งแต่เนิ่น ๆ กระตุ้นให้คนมาสัมผัสด้วยตนเองสักครั้งการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical tourism) คือ การเดินทางไปเที่ยวยังโบราณสถาน ไปชมโบราณวัตถุ

การท่องเที่ยวชนบท (Rural tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่กำลังได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งชนบทในแถบภาคเหนือ สิ่งดึงดูดใจ คือ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ในรูปแบบที่เรียบง่าย รูปแบบการท่องเที่ยวที่คล้ายกัน คือ การท่องเที่ยวชนกลุ่มน้อย (Ethnic tourism) เพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรม ความเป็นมา และวิถีชีวิตเฉพาะกลุ่ม

รูปแบบการท่องเที่ยวอื่น ๆ นอกเหนือจากรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วยังมีรูปแบบที่กำลังได้รับความนิยมในขณะนี้ และมีแนวโน้มเติบโตได้ดีสำหรับพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศไทย เช่น

การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Meditation Tourism) เป็นการเดินทางมาเพื่อศึกษาศาสนา หรือ ลัทธิต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญกับการฝึกจิต ปฏิบัติธรรม ซึ่งมีทั้งที่อยู่ในศาสนสถาน เช่น วัด สำนักสงฆ์ และที่ใช้รีสอร์ทเป็นสถานที่จัดอบรม

การท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบ (Slow Tourism) เป็นการท่องเที่ยวแบบ เนิบช้า ให้ความสำคัญกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เช่น การปรุงอาหาร-การรับประทานอาหารแบบละเมียดละไม การใช้ชีวิตแบบไม่เร่งรีบ อาจตัดการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีออกไป เรียกว่า เป็นการพักผ่อนแบบค่อยเป็นค่อยไป เป็นรูปแบบที่กำลัง “มาแรง” จนมีการพัฒนา Slow Hotel และ Slow Package ออกมาให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการ

การท่องเที่ยวเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ (Health Tourism) เช่น การล้างพิษ การรับประทาน อาหารดิบ ๆ ตามธรรมชาติ (Raw Food) การฝึกโยคะ การงดสิ่งที่ไม่ดีประโยชน์ต่อร่างกาย โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสมบูรณ์ทางกายและใจ ซึ่งอาจมีการให้บริการสปาด้วย

การท่องเที่ยวแบบบำเพ็ญประโยชน์ (Voluntourism) คนจำนวนมากมักมีความสับสนว่า หากจะจ่ายเงินไปเที่ยวแล้วยังต้องไปทำงานอาสาสมัครอีกหรือ ความจริงการเดินทางเพื่อไปบำเพ็ญ ประโยชน์นี้มีมาหลายปีแล้วแต่จำกัดอยู่ในกลุ่มเล็ก ๆ ต่อมาแนวคิดนี้ได้รับการเผยแพร่ไปทั่วโดยมี พื้นฐานความคิดว่าหากการไปเที่ยวแต่ละครั้งนอกจากจะเป็นการพักผ่อนแล้วหากสามารถเปิดโลกทัศน์ และสร้างความคิดได้ด้วยก็น่าจะดีไม่น้อย รูปแบบที่นิยม ได้แก่ การไปปลูกป่า การทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ การสอนภาษาอังกฤษ การสร้างโรงเรียน หรือบูรณะซ่อมแซมสถานศึกษาให้กับเด็กที่ ด้อยโอกาส การเดินทางนี้อาจมีกิจกรรมร่วมกับการศึกษาศิลปวัฒนธรรม ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือแม้แต่การศึกษาธรรมชาติก็ได้เช่นกัน

การเดินทางตามรอยภาพยนตร์หรือเพลงที่กำลังได้รับความนิยม เช่น การเดินทางไป ท่องเที่ยวยังสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องดัง ซึ่งอาจจะเป็นเพียงหมู่บ้านเล็ก ๆ หรืออาจเป็นเมือง ใหญ่ทั้งเมืองและมีสถานที่ที่เป็นฉากสำคัญในเรื่องที่ต้องไปดูให้เห็นกับตาตนเองให้ได้หรืออาจเป็น สถานที่ ๆ เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้แต่งเพลงสามารถแต่งเพลงจนดังได้ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีแนวคิดการท่องเที่ยวที่เหลือเชื่อ เป็นการท่องเที่ยวในมูมมีตซึ่งมีผู้สนใจร่วม กิจกรรมด้วย เช่น การท่องเที่ยวในสถานที่เคยเป็นสมรภูมิมรณสถานที่เคยเกิดโศกนาฏกรรม เช่น Ground Zero บริเวณที่เคยเกิดเหตุการณ์ 911 บริเวณที่เกิดสึนามิ ค่ายกักกันนักโทษ เป็นต้น การ นำเสนอรูปแบบทางการท่องเที่ยวแบบใหม่ ๆ น่าจะเป็นหนทางในการสร้างสีสันให้กับการท่องเที่ยวได้ ดีกว่าการลดแลกแจกแถม หากผู้ประกอบการลองนำไปใช้ในการดึงดูดใจลูกค้าดู อาจได้ผลตอบรับ ที่ดีกว่าแบบเดิม ๆ ที่ทำกันอยู่

วราชต์ มัชฌิมบุรุษ (2552) ได้กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวไว้ 3 รูปแบบใหญ่ ได้แก่

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) ประกอบด้วย

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มี เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อ มุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo-Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่โลก ศิขารธรรมชาติของหินดิน แร่ต่าง ๆ และฟอสซิล ได้ความรู้ได้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรมสวนเกษตร สวนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และเลี้ยงสัตว์เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาวจักราศีที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือนเพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยะจักรวาล มีความรู้ความประทับใจ ความทรงจำ และประสบการณ์เพิ่มขึ้น

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) ประกอบด้วย

การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว ได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์ และโบราณคดี ในท้องถิ่นพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นจัดขึ้น ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่าง ๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นบน

พื้นฐานของความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism / Village Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ มีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้คุณผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจ ในวัฒนธรรมท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ประกอบด้วย

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ หรือแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อน เรียนรู้วิธีการรักษาสุขภาพกายใจได้รับความเพลิดเพลินและ สุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่า คุณภาพชีวิตที่ดีมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและ วัฒนธรรมท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อีกทั้งการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (Health Beauty and Spa)

การท่องเที่ยวเชิงทัศนศึกษาและศาสนา (Edu-meditation Tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากปรัชญาทางศาสนา ความรู้สัจธรรมแห่งชีวิตมีการ ฝึกทำสมาธิเพื่อให้มีประสบการณ์ และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้นมี จิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการ จัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนี้นักท่องเที่ยวบางกลุ่มยังมุ่งเรียนรู้วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ไทย เช่น การทำอาหารไทย การนวดแผนไทย รำไทย มวยไทย การช่างและงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้างและเป็นควาญช้าง เป็นต้น

การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (Ethnic Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมของชาวบ้าน วัฒนธรรมของ ชนกลุ่มน้อยหรือชนเผ่าต่าง ๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาวกูย หมู่บ้านชาว กะเหรี่ยง หมู่บ้านชาวจีนฮ่อ เป็นต้น เพื่อให้มีประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและ คุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนใน ท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาตามความถนัดความสนใจ เช่น กอล์ฟ การดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโต้คลื่น สกีน้ำ เป็นต้น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินความสนุกสนานตื่นเต้น

การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวแล้วได้รับความสนุกสนานตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย ความทรงจำ ความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ (Home stay & Farm stay) หมายถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใช้ชีวิตใกล้ชิดกับครอบครัวในท้องถิ่นที่ไปเยือนเพื่อการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับความประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long stay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตในบ้านปลายหลังเกษียณอายุจากการทำงานที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดนเป็นหลักเพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิต คือ การท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ย 3-4 ครั้งต่อปี คราวละนาน ๆ อย่างน้อย 1 เดือน

การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (Incentive travel) หมายถึง การจูงใจให้แก่มูลงค้ำของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ (มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้านั้น ๆ ตามเป้าหมายหรือเกินเป้าหมาย เช่น กลุ่มผู้แทนบริษัทจำหน่ายรถยนต์ ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องสำอางจากภูมิภาคหรือจังหวัดต่าง ๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้นได้มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้เป็นการให้รางวัลและจูงใจให้เที่ยว โดยออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าพักรวม และค่าอาหารระหว่างการเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทาง เป็นการจูงใจการพักรวมตั้งแต่ 2-7 วัน เป็นรายการนำเที่ยวชมสถานท่องเที่ยวต่าง ๆ อาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบผสมผสาน หรือรายการนำเที่ยวในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE) เป็นการจูงใจให้แก่มูลงค้ำของผู้ที่จัดประชุมมีรายการจูงใจก่อนการประชุม (Pre-tour) และรายการจูงใจหลังการประชุม (Post-tour) โดยการจูงใจการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ทั่วประเทศเพื่อบริการให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรง หรือสำหรับผู้ร่วมเดินทางกับผู้ประชุม (สามีหรือภรรยา) อาจเป็นรายการท่องเที่ยววันเดียวหรือรายการเที่ยวพักรวม 2-4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมารวมค่าอาหารและบริการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้จัดการการท่องเที่ยวคัดสรรรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนำมาจัดรายการนำเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้รับความแตกต่างระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในระยะยาวนานตั้งแต่ 2-7 วัน หรือมากกว่านั้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร (Eco-agro tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (Agro-historical tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (Eco-adventure travel) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ (Geo-historical tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม (Agro-cultural tourism) เป็นต้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเส้นทางการท่องเที่ยว

กวิน วงศ์ลิต และสกุล จริยาแจ่มสิทธิ์ (2555) ได้อธิบายว่า เส้นทางการท่องเที่ยว หมายถึง ถนน แม่น้ำ คลอง ทางเท้าที่ใช้เป็นทางสัญจรของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นระบบโครงข่ายที่ใช้เชื่อมส่วนต่าง ๆ ของเมืองเข้าไว้ด้วยกัน มีเส้นทางสายหลักและเส้นทางสายรอง โดยเส้นทางดังกล่าวต้องทำขึ้นมาอย่างชัดเจนเพียงพอให้นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยี่ยมเยือนหรือผู้อยู่อาศัยในเมืองสามารถเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญของเมืองได้

กุลวรา สุวรรณพิมล (2548) ได้อธิบายว่า แผนจัดนำเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยวควรจะเน้นปัจจัยเหล่านี้ เส้นทางการท่องเที่ยวต้องเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในขณะนั้น ซึ่งพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมักจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เส้นทางการท่องเที่ยวต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก และมีมาตรฐานเทียบเท่ากับสถานที่อื่น ๆ เส้นทางการท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดกับนักท่องเที่ยวทุกเพศ ทุกวัย และทุกกลุ่มรายได้ และต้องค้นหาจุดที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากกว่า เส้นทางการท่องเที่ยวต้องมีระยะทางที่ไกลพอสมควรมีทรัพยากรท่องเที่ยวที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว และเส้นทางการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงอากาศที่ดีตลอดไปร่งตลอดเวลา

ประสิทธิ์ คุณรัตน์ และคณะ (2546) ได้ให้ความหมายของเส้นทางการท่องเที่ยว (Tourism Route) หรือเส้นทางนักท่องเที่ยว (Tourist Route) หมายถึง แนวทางการสัญจรที่กำหนดขึ้นสำหรับการเดินทางหรือการตัดสินใจเลือกเดินทางของนักท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถพบเห็นหรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ง่าย สะดวกปลอดภัย ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่กำหนดขึ้นสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว ทั้งเส้นทางที่เกิดขึ้นจากความนิยมของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการโดยอัตโนมัติหรือเส้นทางสัญจรปกติที่เข้าถึงแหล่งเป้าหมายได้ตลอดทั้งเส้นทางที่กำหนดขึ้นมาใหม่ตามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว (2551) กล่าวว่า การจัดเส้นทางท่องเที่ยว หมายถึง การกำหนดเส้นทางเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้อย่างง่ายสะดวก และปลอดภัยรวมทั้งยังได้รับความรู้ และเพลิดเพลินควบคู่กันไป บางครั้งเส้นทางท่องเที่ยวอาจเกิดขึ้นจากการที่นักท่องเที่ยวหลายกลุ่มใช้เส้นทางเดิม ๆ อยู่เป็นประจำ ซึ่งอาจจะเป็นเส้นทางรถยนต์ ทางเท้า ทางเรือหรือทางอื่น ๆ ที่อาจใช้ร่วมกับเส้นทางสัญจรปกติของเมือง หรืออาจเป็นการกำหนดเส้นทางขึ้นมาใหม่โดยเฉพาะ การกำหนดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยวควรสำรวจ และสังเกตการณ์จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวประกอบกับแนวโน้มที่ควรจะเป็นในการจัดเส้นทางโดยเริ่มต้นจากการพิจารณาดำเนินการของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ภายในเมือง แล้วจัดลำดับความสำคัญ และความน่าสนใจ จากนั้นจึงพิจารณาความสามารถในการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งการจัดเส้นทางสัญจรเพื่อการท่องเที่ยวอาจกำหนดในลักษณะวงจรบรรจบคือ การที่จุดเริ่มต้น และจุดท่องเที่ยวสุดท้ายไม่ซ้ำเส้นทางกัน ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่ และเกิดความเพลิดเพลินตลอดเส้นทางโดยไม่ต้องย้อนกลับไปยังเส้นทางเดิมอีกซึ่งอาจจะจัดให้มีการเดินทางในสองลักษณะ เช่น เริ่มต้นด้วยการเดินเท้าและเปลี่ยนเป็นการสัญจรทางเรือในขากลับเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดการเส้นทางในลักษณะแบบทางเดียวโดยจุดเริ่มต้นและจุดสุดท้ายแยกกันอยู่ตามความเหมาะสม ดังนั้นการกำหนดเส้นทางอาจจัดทำขึ้นหลายเส้นทางหรือหลายระบบภายในเมืองเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะมีเวลาน้อยหรือมีความสนใจแตกต่างกัน การจัดการเส้นทางเพื่อการท่องเที่ยวนั้นควรควบคุมเส้นทางและรูปแบบการสัญจรไม่ให้สับสนนอกจากนี้ยังควรให้ข้อมูลข่าวสารในเส้นทาง โดยการจัดทำการประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวตลอดเส้นทางอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งอาจเป็นแผ่นพับที่มีข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจต่าง ๆ รวมไปถึงข้อมูลเกี่ยวกับที่พักร้านอาหารและกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งจุดเริ่มต้นของเส้นทางอาจอยู่ย่านใจกลางเมือง สามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีข้อมูลต่าง ๆ รวมอยู่เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้ประกอบการตัดสินใจและการวางแผนในการเดินทาง รวมถึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้บริการ เช่น ที่จอดรถ ที่พัก ห้องน้ำ ถังขยะ โทรศัพท์ เป็นต้น การจัดเส้นทางท่องเที่ยวในเขตเมืองอาจจัดเส้นทางไว้หลายเส้นทาง ดังนั้นจุดเริ่มต้นนี้ไม่จำเป็นต้องมีอยู่จุดเดียวแต่อาจกระจายกันอยู่ตามบริเวณที่มีแหล่งนักท่องเที่ยวรวมกลุ่มกันอยู่ก็ได้

วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว (2551) ได้อธิบายรูปแบบของเส้นทางท่องเที่ยวไว้ดังนี้

เส้นทางท่องเที่ยวเขตเมือง เมืองที่มีบทบาทดึงดูดใจการท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่น่าสนใจ มีความหลากหลายของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น การค้า สังคมวัฒนธรรม เส้นทางสัญจรโดยการเดินเท้าได้กลายเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่ได้รับพิจารณากำหนดเส้นทางเป็นพิเศษ ซึ่งโดยส่วนมากแล้วจะเป็นการกำหนดเส้นทางที่เหมาะสมต่อการเดินทางในหนึ่งวัน เส้นทางเหล่านี้จะผ่านไปในพื้นที่ธุรกิจผ่านอาคาร

หรือผ่านสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ สวนสาธารณะ หรือจุดชมวิวที่สำคัญ ๆ เส้นทางท่องเที่ยว โดยการเดินทางเป็นวิธีการท่องเที่ยวที่ใช้ได้สำหรับทุกเมืองและเป็นวิธีที่ค่อนข้างจะอิสระ มีความสะดวก สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ เนื่องจากการเดินทางนั้นไม่มีการกำหนดระยะเวลา สามารถหยุดแวะชมตามจุดต่าง ๆ ที่น่าสนใจตามที่ต้องการ นอกจากนี้การเดินทางยังสามารถพบเห็น รายละเอียดของสภาพบ้านเมืองวิถีชีวิตของผู้คนต่าง ๆ ได้อย่างใกล้ชิด อีกทั้งยังเป็นการออกกำลังกาย ในขณะที่เดียวกันการจัดทำการเดินทางถ้าในเมืองก็สามารถทำได้โดยง่าย และการลงทุนค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงมากนัก ประชาชนของเมืองก็ได้รับประโยชน์จากการเดินทางที่ต่อเนื่องกันโดยตลอด

เส้นทางประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวในเมืองประวัติศาสตร์เป็นการท่องเที่ยวอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมในปัจจุบัน เนื่องจากเมื่อประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมได้รับการวางแผนในด้านการอนุรักษ์ประวัติศาสตร์รวมทั้งมีการพัฒนาทำให้เกิดกิจกรรมที่หลากหลายขึ้น เช่น การเกิดการจัดแสดง แสงสีเสียงเพื่อเพิ่มความน่าสนใจแก่นักท่องเที่ยว

เส้นทางธรรมชาติ เส้นทางธรรมชาติเป็นเส้นทางสำคัญสำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพราะทำหน้าที่เป็นจุดเชื่อมโยงจุดท่องเที่ยวแล้วยังช่วยป้องกันการรักษาทรัพยากรธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว จากผลกระทบจากการเหยียบย่ำ และกิจกรรมการใช้ประโยชน์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อกลางที่จะทำให้ให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจ และซาบซึ้งต่อธรรมชาติอย่างใกล้ชิดมากขึ้น

เส้นทางแบบผสมผสาน เส้นทางแบบผสมผสานเกิดจากการวางแผนผังในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นหลายหลายประเภทในบริเวณเดียวกันเพื่อกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวซึ่งเป็นเส้นทางที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวสามารถพบเห็นหรือเข้าชมจุดที่น่าสนใจตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ง่ายสะดวก ปลอดภัย ได้รับความรู้ และความเพลิดเพลินจากการใช้เส้นทางที่จัดทำขึ้น โดยเส้นทางท่องเที่ยวอาจเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติจากการที่นักท่องเที่ยวในหลาย ๆ กลุ่มใช้เส้นทางเดิมซ้ำอยู่เป็นประจำหรืออาจเป็นเส้นทางที่กำหนดขึ้นมาเฉพาะเป็นพิเศษเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ แหล่งท่องเที่ยว

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดโอคายามะ

2.3.1 ลักษณะภูมิประเทศและที่ตั้ง

จังหวัดโอคายามะอยู่ในภูมิภาคชูโงกุ ของเกาะฮนชู ประเทศญี่ปุ่น มีพื้นที่ทั้งหมด 7,114.50 ตารางกิโลเมตร จังหวัดโอคายามะมีเมืองเอกคือ เมืองโอคายามะ (Okayama) ที่ตั้งอยู่ในที่ราบโอคายามะตอนกลาง ทิศเหนือของจังหวัดติดกับจังหวัดทตโตริ (Tottori) ทิศตะวันออกติดจังหวัดเฮียวโกะ (Hyogo) ทางทิศใต้ติดกับทะเลเซโตะใน (Seto) ซึ่งกั้นระหว่างจังหวัดโอคายามะและจังหวัดคางาวะ (Kagawa) บนเกาะชิโกกุ และทิศตะวันตกเชื่อมกับจังหวัดฮิโรชิมะ (Hiroshima)

shutterstock.com · 1640005135

ภาพที่ 2.1 แผนที่จังหวัดโอคายามะ

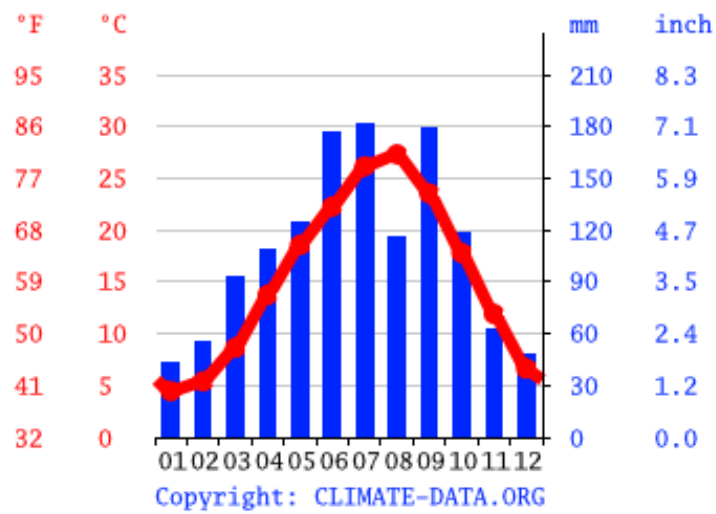
ที่มา : shutterstock (2021)

2.3.2 ภูมิอากาศ

จังหวัดโอคายามะมีภูมิอากาศแบบชายฝั่งทะเลที่อบอุ่นตามแบบเมืองในเขตทะเลในเซโตะใน ทำให้ที่นี่มีอากาศที่สบาย ๆ ตลอดทั้งปี โดยอุณหภูมิเฉลี่ยมีดังต่อไปนี้

ฤดูร้อนของโอคายามะมีระยะเวลาประมาณ 2-3 เดือน ตั้งแต่ปลายเดือนมิถุนายนจนถึงกลางเดือนกันยายนซึ่งเป็นช่วงเหมาะสมที่สุดสำหรับการท่องเที่ยว โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อวันสูงกว่า 27 องศาเซลเซียส

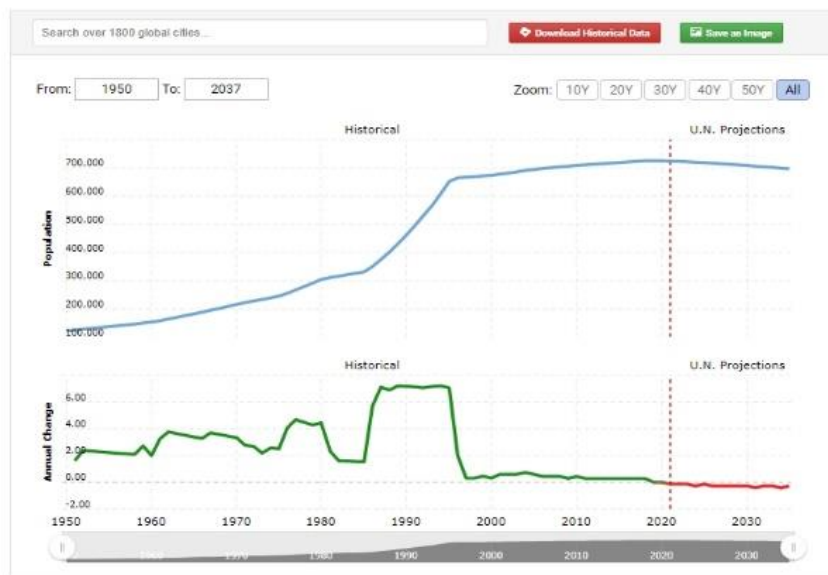
ฤดูหนาวมีระยะเวลาประมาณ 3 เดือนกว่า เริ่มตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคมจนถึงช่วงกลางเดือนมีนาคม โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อวันต่ำกว่า 13 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสุดต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 1 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 2.2 กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยในจังหวัดโอคายามะ
ที่มา : Climate-Data (2021)

2.3.3 ประชากร

ในปี พ.ศ. 2563 จังหวัดโอคายามะมีประชากรประมาณ 725,000 คน (Macrotrends, 2021)

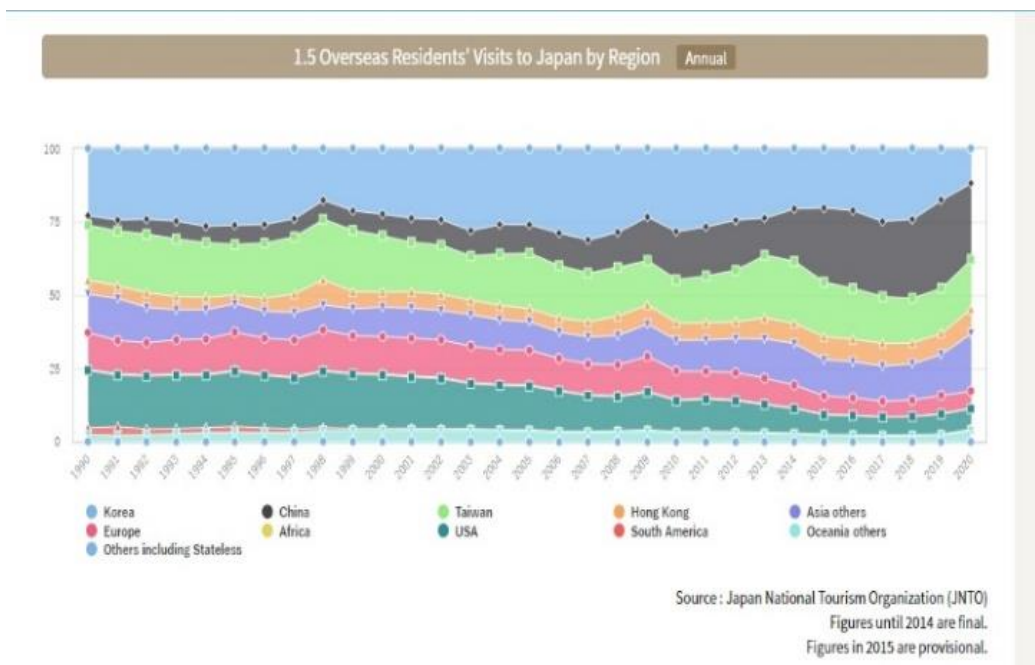
ภาพที่ 2.3 กราฟแสดงจำนวนประชากรในจังหวัดโอคายามะ
ที่มา : Macrotrends (2021)

2.3.4 เศรษฐกิจ

1) **ด้านเกษตรกรรม** จังหวัดโอคายามะมีเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก สินค้าที่สำคัญคือ ข้าว องุ่น ลูกท้อ หน่อไม้ฝรั่ง (หน่อไม้ที่ใช้ทำเสื่อเสื่อทาตามิ) ฝ้าย และพืชอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ถูกปลูกด้วยระบบฟาร์ม และการใช้เครื่องจักร ทั้งนี้การผลิตทางการเกษตรกระจุกตัวอยู่ที่ทางตอนใต้ของจังหวัดโอคายามะ เช่น เมืองโอคายามะ เมืองคุราซึกิ และเมืองทามาโนะ

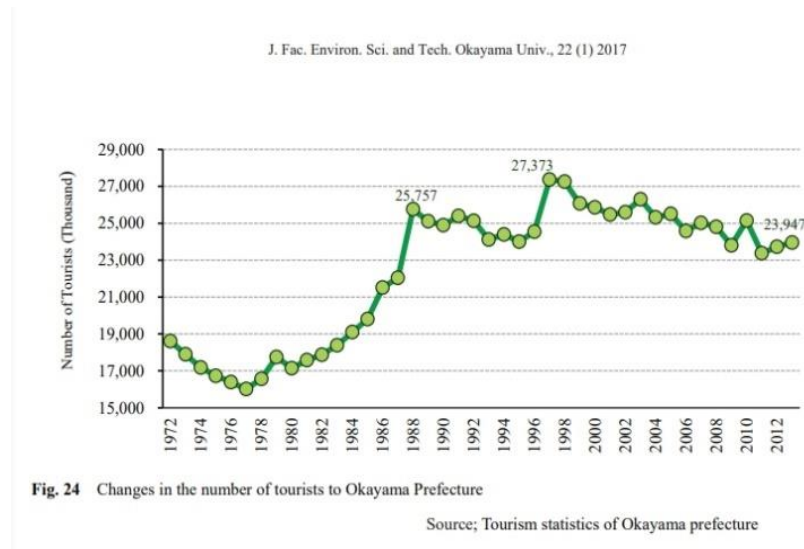
2) **ด้านอุตสาหกรรม** นอกจากเกษตรกรรมแล้ว ในช่วงทศวรรษที่ 1960 เขตมิสึชิมะในจังหวัดโอคายามะได้รับการพัฒนาอย่างกว้างขวาง ทำให้มีการก่อตั้งโรงกลั่นน้ำมัน โรงงานรถยนต์ปีโตรเคมี และเหล็ก ในเมืองโอคายามะซึ่งเป็นเมืองหลวงของจังหวัดตั้งอยู่ในที่ราบโอคายามะตอนกลางและมีแม่น้ำอาซาฮิเป็นท่าเรือที่มีอุตสาหกรรมรวมถึงการผลิตเครื่องจักรสิ่งทอและผลิตภัณฑ์ยาง

3) **ด้านการท่องเที่ยว** ประเทศญี่ปุ่นมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียอย่างเช่น เกาหลีใต้ จีน ไต้หวัน และอื่น ๆ ในช่วงแรกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดโอคายามะยังไม่ค่อยเป็นที่นิยม แต่ช่วงหลังก็เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น เนื่องจากเป็นแหล่งรวมประวัติศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรม

ภาพที่ 2.4 กราฟแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศญี่ปุ่นโดยแบ่งตามภูมิภาค

ที่มา : JTB Tourism Research & Consulting Co. (2020)

ภาพที่ 2.5 กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดโอคายามะ
ที่มา : Ichiminami และคณะ (2017)

2.3.5 สังคมและวัฒนธรรม

1) **การปกครอง** ประเทศญี่ปุ่นมีรูปแบบรัฐเป็นราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยที่จักรพรรดิมีพระราชอำนาจจำกัด และเป็นประมุขในทางพิธีการ อำนาจการปกครองส่วนใหญ่นั้นอยู่ที่นายกรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ส่วนอำนาจอธิปไตยนั้นเป็นของประชาชนชาวญี่ปุ่น

2) **วัฒนธรรม** ในอดีตพื้นที่โอคายามะยึดหลักขงจื้อ และได้รับสืบทอดการทำเครื่องมือเครื่องใช้จากเหล็กมาจากอาณาจักรคิบิโบราณ ทำให้การตีดาบได้รับการพัฒนาในเวลาต่อมา นอกจากนี้ในเมืองบิเซ็นก็ยังมีเครื่องปั้นดินเผาที่มีชื่อเสียงอย่างเครื่องปั้นดินเผาบิเซ็นซึ่งเป็นเครื่องปั้นดินเผาที่มีเอกลักษณ์และมีความเป็นมามากกว่าพันปี ปัจจุบันจึงกลายเป็นของฝากขึ้นชื่อของจังหวัดโอคายามะ

2.3.6 ระบบขนส่งสาธารณะในจังหวัด

1) รถไฟ

ภาพที่ 2.6 สถานีรถไฟโอคายามะ

ที่มา: วิกิพีเดีย (2564)

ภายในจังหวัดโอคายามะมีรถไฟ JR วิ่งให้บริการกว่า 10 สาย เนื่องจากแต่ละโซนภายในจังหวัดมีสายรถไฟครอบคลุมเกือบทุกส่วน โดยมีศูนย์กลางอยู่ในตัวเมืองโอคายามะซึ่งรองรับทั้งรถไฟชินคันเซ็นและเครื่องบิน หลังจากเดินทางมาถึงโอคายามะแล้ว จึงสามารถนั่งรถไฟ JR ต่อไปยังโซนต่าง ๆ โดยรอบได้อย่างสะดวกสบาย นอกจากนี้ สายรถไฟแต่ละสายก็ยังเชื่อมต่อกับจังหวัดต่าง ๆ อีกด้วย การเดินทางไปยังจังหวัดโดยรอบจึงสะดวกเป็นอย่างมาก

2) รถราง

ภาพที่ 2.7 รถรางในโอคายามะ

ที่มา: Wikipedia (2021)

ภายในเมืองโอคายามะมีรถรางซึ่งบริหารโดย Okayama Electric Tramway ให้บริการ เนื่องจากมีค่าโดยสารเพียง 100 หรือ 140 เยนตลอดสาย (ขึ้นอยู่กับเขต) จึงสามารถนั่งไปเที่ยวตาม แหล่งท่องเที่ยวภายในเมืองได้อย่างสะดวก นอกจากนี้ภายในขบวนรถรางก็ยังมีจำหน่าย 1-day Pass Ticket ซึ่งเป็นตั๋วบุฟเฟต์ที่สามารถใช้ขึ้นและลงรถรางได้อย่างไม่จำกัดภายในระยะเวลา 1 วัน ด้วย โดยมีราคาเพียง 400 เยนเท่านั้น

3) รถบัส

ภาพที่ 2.8 รถบัสในโอคายามะ

ที่มา: OkadenBus (2021)

การเดินทางท่องเที่ยวโอคายามะนั้นรถบัสท้องถิ่นก็เป็นหนึ่งในตัวเลือกที่ดีเช่นเดียวกัน การใช้บริการรถบัสจึงสะดวกเนื่องจากมีจำหน่าย 1-day Pass Ticket ซึ่งเป็นตั๋วบุฟเฟต์ขึ้นและลงรถบัสภายในเขตที่กำหนดได้อย่างไม่จำกัดภายในระยะเวลา 1 วันด้วย

4) จักรยาน

ภาพที่ 2.9 จักรยานในโอคายามะ

ที่มา: 岡山経済新聞 (2021)

ภายในเมืองโอคายามะเต็มไปด้วยร้านค้าท้องถิ่นที่ให้บริการรถจักรยานเช่ามากมาย และมีจุดเช่าจักรยาน “Momochari (โมโมชาร์ริ)” สำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวรอบเมืองโอคายามะ นักท่องเที่ยวจึงสามารถสัมผัสประสบการณ์แนวใหม่จากการขี่จักรยานท่องเที่ยวได้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธนพร สุขพิริยะประทีป (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเมืองลี่เจียง ประเทศจีน” โดยวิธีการศึกษาใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย บทความของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ มาวิเคราะห์เชิงพรรณนา และเทคนิคทางแผนที่ ผลการศึกษาพบว่า แหล่งสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเมืองลี่เจียงมีจำนวนทั้งหมด 9 แห่ง ได้แก่ ภูเขาหิมะมังกรหยก ทุ่งหญ้าหยุนชิ่งผิง หุบเขาพระจันทร์สีน้ำเงินเหวินไห่ อุทยานน้ำหยก ไค้งแรกแม่น้ำแยงซี หุบเขาเสือกระโจน ทะเลสาบลาซื่อ และทะเลสาบหลูกู จากการที่ลักษณะที่ตั้งของลี่เจียงมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย มีสภาพอากาศอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง 15-20 องศาเซลเซียส ทำให้อากาศค่อนข้างเย็นสบายตลอดทั้งปี ไม่เป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยว คือ ช่วงฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง แต่เนื่องจากมีสภาพอากาศส่วนใหญ่ที่ค่อนข้างอบอุ่นจึงทำให้สามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ลี่เจียงได้ตลอดทั้งปี ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเมืองลี่เจียงได้ 2 เส้นทาง ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยเส้นทางแรกใช้เวลา 7 วัน 6 คืน และเส้นทางที่ 2 ใช้เวลาในการท่องเที่ยว 4 วัน 3 คืน ผ่านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติจำนวน 9 แห่ง และ 4 แห่งตามลำดับ

ธิดิญาพร อึ้งรัตนชัย (2561) ศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์อนิเมชัน กรณีศึกษา : การ์ตูนเรื่อง Kimi no nawa” เพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏในภาพยนตร์เรื่อง Kimi no nawa ตลอดจนกิจกรรมที่สำคัญ อาหาร ของที่ระลึกและแคมเปญสนับสนุนการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องนี้ และนำมาจัดเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์เรื่อง Kimi no nawa โดยมีวิธีการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการท่องเที่ยว จากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยใช้วิเคราะห์ เชิงพรรณนาและเทคนิคทางแผนที่ ผลการศึกษาพบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ที่สำคัญจำนวน 10 แห่งในกรุงโตเกียวจังหวัดกิฟุ และจังหวัดนากาโนะ โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ทะเลสาบซุวะ ศาลเจ้าซุวะ ศาลอิตะ และเกาะโอกะชิมะ นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่ามีกิจกรรมที่สำคัญ อาหาร ของที่ระลึกและแคมเปญที่ได้มีการพัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว รวมทั้งรูปแบบการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์ Kimi no nawa สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวโดยใช้ระยะเวลาในการเดินทาง 9 วัน 8 คืน เริ่มต้นจากการเดินทางไปยัง

โตเกียว จังหวัดนากาโนะ และสิ้นสุดที่จังหวัดกิฟุ ซึ่งช่วงเวลาที่เหมาะแก่การเดินทางท่องเที่ยวคือเดือนเมษายน เนื่องจากเป็นช่วงฤดูใบไม้ผลิและมีการจัดงานเทศกาลสำคัญ ๆ เช่น เทศกาลซันโนะ และเทศกาลฟูรุคาระ

พีรณัฐ อุทยานวรรณะ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวและองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกุนมะตามรอยภาพยนตร์การ์ตูน Initial D” จากผลการศึกษาพบว่าแหล่งท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์การ์ตูน Initial D มีทั้งหมด 5 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เมืองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวครั้งนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกคือมีที่พักจำนวน 3 แห่ง ซึ่งภายในมีการให้บริการเช่าบ่อออนเซน และอื่น ๆ ร้านอาหารมีทั้งหมด 5 แห่ง และร้านขายของที่ระลึกอีก 1 แห่ง ด้านการคมนาคมนั้นมีความสะดวกสบาย โดยสามารถเดินทางได้ผ่านระบบขนส่งสาธารณะ ในส่วนของเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง Initial D ที่ถูกนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกุนมะสามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์การ์ตูน ใช้เวลาทั้งหมด 3 วัน 2 คืน โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดคือเดือนมีนาคม เนื่องจากเป็นช่วงที่ดอกซากุระเริ่มบานสะพรั่ง แหล่งท่องเที่ยวจึงมีความงดงามมากที่สุด โดยนักท่องเที่ยวจะสามารถซึมซับบรรยากาศและทิวทัศน์ได้อย่างเต็มอิม

ภิญญาดา รวมศิลป์ (2562) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยซีรีส์เรื่อง Goblin คำสาปรักผู้พิทักษ์วิญญาณ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบสถานที่ท่องเที่ยวที่ปรากฏในซีรีส์ เรื่อง Goblin คำสาปรักผู้พิทักษ์วิญญาณ กิจกรรมที่สำคัญ อาหาร ของฝากที่ระลึกและแคมเปญสนับสนุนการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับซีรีส์ เรื่อง Goblin คำสาปรักผู้พิทักษ์วิญญาณ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ Borinara Hagwon Farm และหาดยองจิน แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้แก่ Deoksugung Stone-wall Road Cheongna Park และโรงแรม Gyeongwonjae Ambassador Incheon แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ พระราชวังคยองบก และแหล่งท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ ได้แก่ Hunmi Bookstore ภาพวาดบนกำแพง ย่านชองซู และGraffiti Tunnel จากการศึกษากิจกรรมที่สำคัญจากซีรีส์ เรื่อง Goblin คำสาปรักผู้พิทักษ์วิญญาณพบว่า กิจกรรมคือร้านอาหาร 4 ร้าน ได้แก่ ร้านซูปกระดุกว้าว Hanchon seolleongtang ร้านปิ้งย่าง SI WHA DAM Grill ร้าน Dal.komm Coffee สาขา Wirye l'Park และร้าน bbq Olive Chicken Café และจากการศึกษาแคมเปญสนับสนุนการท่องเที่ยวพบว่ามีการจัดทำโปสเตอร์ที่มีภาพจากเรื่อง Goblin ที่วางไว้หน้าร้านและบนโต๊ะที่ร้านซูปกระดุกว้าว Hanchon seolleongtang

ரசுகன்த் சும்பலகரீங் (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวฮอกไกโดกรณีศึกษา : ตามรอยภาพยนตร์แฟนเดย์ แฟนกันแค่วันเดียว” ศึกษาเส้นทางและสิ่งอำนวยความสะดวกในเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์ โดยมีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยว และแผนที่ อีกทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว 3 แห่ง ซึ่งผลการศึกษาพบว่าในภาพยนตร์ แฟนเดย์ แฟนกันแค่วันเดียวมีแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 9 แห่ง ในเมืองโนโบริเบ็ทสึ เมืองฮาโกดาเตะ เมืองโอตารุ และเมืองซัปโปโร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีกิจกรรมในช่วงฤดูหนาวเป็นหลัก และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปรากฏในเส้นทางการท่องเที่ยวจะตั้งอยู่ใจกลางเมือง และใกล้ระบบขนส่งสาธารณะ ในส่วนของการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์แฟนเดย์ แฟนกันแค่วันเดียว สามารถจัดเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์แฟนเดย์ แฟนกันแค่วันเดียว โดยใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเป็นเวลา 7 วัน 5 คืน ซึ่งช่วงเวลาที่เหมาะแก่การเดินทางท่องเที่ยว คือ เดือนกุมภาพันธ์ เนื่องจากเป็นช่วงที่มีการจัดงานเทศกาลในฤดูหนาวที่มีชื่อเสียงของฮอกไกโด ได้แก่ เทศกาลหิมะ ซัปโปโร และยังเป็นช่วงที่เหมาะแก่การทำกิจกรรม ได้แก่ การเล่นสกี ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เป็นจุดขายของฮอกไกโด

หนึ่งฤทัย ศุภเลิศ (2563) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษาเขตชงโนกรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้” เพื่อศึกษาประเภททรัพยากรการท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน และเพื่อศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ในระยะเวลา 1 วัน ผลการศึกษาพบว่าประเภททรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนมีทั้งหมด 25 แห่ง โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์จำนวน 19 แห่ง และทรัพยากรท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมจำนวน 6 แห่ง และสามารถแบ่งรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนออกเป็น 3 รูปแบบคือ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงศาสนา และการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม โดยแต่ละสถานที่ล้วนมีความน่าสนใจแตกต่างกันออกไป ส่วนการจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตชงโนนั้นสามารถจัดได้ 4 เส้นทาง โดยแบ่งตามรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้ง 3 รูปแบบ ดังนี้ เส้นทางที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร เส้นทางที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงศาสนา เส้นทางที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม และเส้นทางที่ 4 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร ศาสนา และมรดกวัฒนธรรมสำหรับผู้ที่มีความสนใจหลากหลาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ” มีการกำหนดแนวทางและขั้นตอนการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

- 3.1 แหล่งที่มาข้อมูล
- 3.2 วิธีรวบรวมข้อมูล
- 3.3 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

3.1 แหล่งที่มาข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกศึกษาการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ โดยศึกษาข้อมูลดังต่อไปนี้

- 3.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ
- 3.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ

3.2 วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกศึกษาการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ โดยแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

- 3.2.1 ศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะจากเอกสารงานวิจัย และฐานข้อมูลออนไลน์
- 3.2.2 ศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map และฐานข้อมูลออนไลน์อื่น ๆ

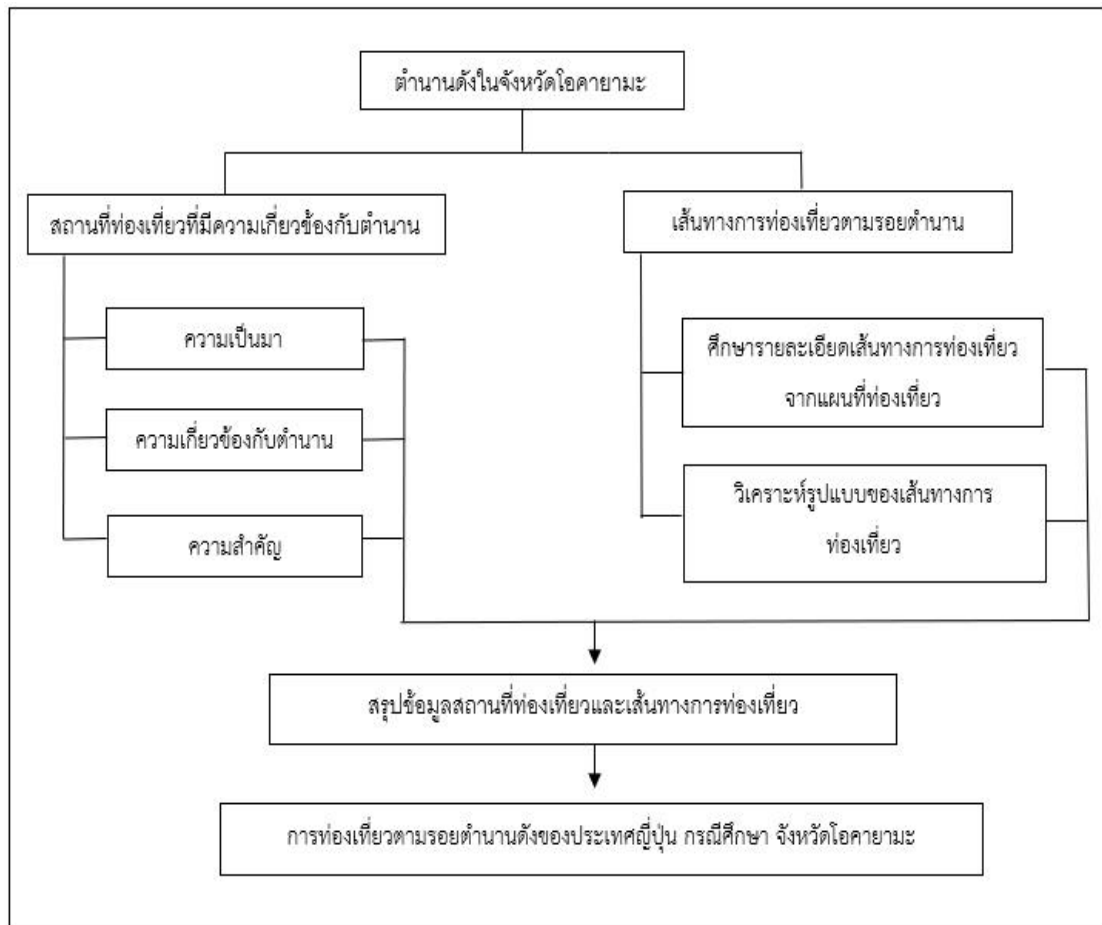
3.3 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.3.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในโอคายามะ และเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับระหว่างตำนานดั้งเดิมมาศึกษาเพิ่มเติมเพื่อนำมาเสนอความเป็นมา เกี่ยวข้องกับตำนานชื่อดังในจังหวัดโอคายามะ และความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น
- 3.3.2 ทำการศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ โดยศึกษารายละเอียดของเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังผ่านแผนที่ท่องเที่ยว เช่น Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map และอื่น ๆ เพื่อวิเคราะห์รูปแบบและจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ
- 3.3.3 สรุปข้อมูลและรวบรวมข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานดัง และเส้นทางท่องเที่ยวตามตำนานดังในจังหวัดโอคายามะเป็นรูปแบบตาราง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- 3.4.1 คอมพิวเตอร์แล็ปท็อป
- 3.4.2 โทรศัพท์มือถือ (สมาร์ทโฟน)
- 3.4.3 iPad
- 3.4.4 Microsoft Office 2016
- 3.4.5 Internet

3.5 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

ภาพที่ 3.1 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

บทที่ 4

ความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ

4.1 ตำนานชื่อดังของจังหวัดโอคายามะ

ในจังหวัดโอคายามะมีสถานที่สำคัญ คือ “คิบิจิ (吉備路)” หรือ พื้นที่ที่ทอดตัวยาวไปทางทิศตะวันตกในเมืองโอคายามะ เป็นที่ตั้งและแหล่งรวมมรดกวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในช่วงยุคโคะฟุง (ค.ศ. 250–538) นอกจากนี้ยังเป็นที่ยังเป็นที่รู้จักในฐานะ “บ้านเกิดของตำนานโมโมทาโร่” อีกด้วย

โมโมทาโร่เป็นนิทานพื้นบ้านหรือตำนานชื่อดังที่เป็นที่รู้จักกันดีในประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งต่างประเทศ เรื่องราวของโมโมทาโร่กล่าวถึงเด็กชายที่มีชื่อว่า “โมโมทาโร่” ผู้เกิดจากลูกท้อยักษ์ เมื่อเติบโตขึ้นเป็นเด็กหนุ่มที่แข็งแรง และมีความกล้าหาญก็ได้ออกเดินทางไปปราบยักษ์ชั่วร้ายที่รังแกชาวบ้าน ทว่าเดิมทีโมโมทาโร่เป็นเรื่องราวเก่าแก่ที่เกิดจากจินตนาการ โดยไม่รู้ช่วงเวลาหรือสถานที่ที่เกิดขึ้นชัดเจน (Kahara, 2011)

ในอดีตจังหวัดโอคายามะยังไม่ได้เป็นที่รู้จักในฐานะบ้านเกิดของโมโมทาโร่มากนัก แต่หลังจากที่ “นัมปะ คินโนะสุเกะ” ผู้ที่ทำงานด้านประติมากรรมและการหล่อโลหะที่อาศัยอยู่ในเมืองโอคายามะได้เขียน 「桃太郎の史実」 หรือ “ข้อเท็จจริงของโมโมทาโร่” ขึ้นมา โดยชี้ให้เห็นถึงความคล้ายคลึงระหว่างตำนานโมโมทาโร่กับตำนานการต่อสู้กับยักษ์ของ “โอคิบิสึอิโกะ โนะ มิโคโตะ” และยืนยันว่าจังหวัดโอคายามะเป็นสถานที่ที่อยู่ในตำนานโมโมทาโร่ (Okayama City, 2019) จังหวัดโอคายามะจึงได้รับความสนใจมากขึ้น

“โอคิบิสึอิโกะ โนะ มิโคโตะ” หรือ “คิบิสึอิโกะ” เป็นเจ้าชายที่มีตัวตนใน “โคะจิกิ (古事記) หรือวรรณคดีเรื่องแรกของประเทศญี่ปุ่น” และ “นิฮงโชะกิ (日本書紀) หรือพงศาวดารของประเทศญี่ปุ่น” (Wikipedia, 2021) มีชื่อเดิมคือ “ฮิโกะอิชาเซอิโกะ โนะ มิโคโตะ” เป็นพระโอรสของจักรพรรดิโคเมย์ซึ่งเป็นจักรพรรดิลำดับที่ 8 ของประเทศญี่ปุ่น และได้รับมอบหมายจากราชสำนักยามาโตะให้ไปปราบยักษ์ที่ชื่อว่า “อูระ” ที่อาณาจักรคิบิในฐานะแม่ทัพพร้อมกับแม่ทัพอีกสามคนของอาณาจักรยามาโตะ เชื่อกันว่าหลังจากที่เอาชนะอูระได้ และตั้งรกรากอยู่ที่อาณาจักรคิบิ เจ้าชายก็ได้เปลี่ยนชื่อตนเองเป็น “คิบิสึอิโกะ” ทำให้เกิดตำนานการต่อสู้กับยักษ์ของ “โอคิบิสึอิโกะ โนะ มิโคโตะ” ในจังหวัดโอคายามะซึ่งคนญี่ปุ่นเชื่อกันว่าเป็นต้นแบบของตำนานโมโมทาโร่ ทั้งนี้ชื่อ “โอคิบิสึอิโกะ โนะ มิโคโตะ” เป็นอีกหนึ่งชื่อเรียกของเจ้าชายในฐานะเทพเจ้าแห่งการสู้รบและเทพเจ้าแห่งสงคราม ซึ่งเกิดจากการเอาชนะยักษ์อูระสำเร็จทำให้ได้รับความเคารพบูชาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

ในส่วนของ “อูระ” นั้นถูกเปรียบเทียบเป็นยักษ์ที่สูงราว 4.2 เมตร มีผม รวมทั้งหนวดเคราสีแดง และดวงตาที่แข็งกร้าว มีฐานทัพอยู่ที่ปราสาทคิโนโจ เหล่ายักษ์นั้นปล้นจี้ และสร้างความหายนะให้แก่ผู้คนในอาณาจักรคิบิ แต่ Yamamuro (2021) ผู้เขียนบทความเรื่อง “โมโมทาโร่ปราบยักษ์ จากตำนานสู่นิทานพื้นบ้าน (From legend to folk tale – Momotaro defeats the orge)” ใน Kibitsuhiro and Ura Kibiji

Tourist Map กล่าวว่า เนื่องจากราวศตวรรษที่ 3 ถึงศตวรรษที่ 4 ในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ การล่มสลายของราชวงศ์ฮั่นนำมาสู่จุดเริ่มต้นของยุคสมัยของสามอาณาจักร ได้แก่ วุยก๊ก จ๊กก๊ก (สามก๊ก) และอาณาจักรอื่นอีก 16 อาณาจักร คาบสมุทรเกาหลีที่ก่อตั้งโดย อาณาจักรโคกูรยอ อาณาจักรจินฮัน (หลังอาณาจักรซิลลา) สหพันธ์มาฮัน (หลังจากแบคแจ) สหพันธ์บยอนฮัน (หลังจากอิมนา) ถูกสั่นคลอนโดยความไม่มั่นคงทางด้านการเมือง ทำให้กลุ่มคนมากมายอพยพข้ามมาที่อาณาจักรยามาโตะ (ญี่ปุ่น) จึงเชื่อกันว่า “อูระ” ที่เรียกตัวเองว่าเจ้าชายแห่งแบคแจนั้นมาจากคาบสมุทรเกาหลีในฐานะหัวหน้าของกลุ่มช่างฝีมือ เหล่าช่างฝีมือใช้ทักษะการทำเครื่องมือเครื่องใช้จากเหล็ก และการสร้างเรืออย่างชำนาญช่วยสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่อาณาจักรคิบิสำหรับราชสำนักยามาโตะที่ต้องการขยายอำนาจในดินแดนคินกิหรือภูมิภาคคันไซ จึงเห็นว่าอูระและพวกพ้องเป็นภัยต่ออาณาจักร

โดยเนื้อหาของตำนานโมโมทาโรในจังหวัดโอคายามะ มีดังต่อไปนี้

Amura (2021) ผู้เขียนเนื้อหาหนังสือภาพเรื่อง “เรื่องเล่าของโมโมทาโรในโอคายามะ: คิบิสึอิโกะและอูระ (The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuiko and Ura) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อนานมาแล้ว ในช่วงที่ที่ราบโอคายามะยังคงเป็นแผ่นดินที่ถูกล้อมรอบด้วยทะเล ซึ่งเรียกว่า “คิบิโนะอานะอุมิ (Kibi no Anaumi)” และถูกรายล้อมไปด้วยเกาะโคจิเมะของคิบิ กล่าวกันว่ามีแคว้นหนึ่งที่ถูกเรียกว่า “อาณาจักรคิบิ” ตั้งอยู่ในโอคายามะ ในเวลานั้นอาณาจักรนี้มีอำนาจเทียบเท่ากับอาณาจักรคิโนและอาณาจักรอิซึโมะ ในช่วงเวลาหนึ่งพื้นที่ที่เรียกว่า “คิบิจิ” เป็นหัวใจของอาณาจักร และเป็นต้นกำเนิดของนิทานโมโมทาโร มีชื่อของหลายสถานที่และซากปรักหักพังทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ “โมโมทาโร” ยังคงเหลืออยู่จนถึงปัจจุบันนี้ ซึ่งเรื่องเล่าของโมโมทาโรในโอคายามะมีเนื้อหาดังนี้

เมื่อนานมาแล้ว ก่อนที่ดินแดนนี้จะถูกรวมเป็นหนึ่ง มีเจ้าชายชื่อ “อิซาเซริอิโกะ” ที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรยามาโตะ ผู้ซึ่งถึงแม้จะอยู่ในวัยสิบขวบก็เป็นเด็กที่ฉลาดมาก และทักษะการยิงธนูของเขาก็เทียบได้กับผู้ใหญ่เลยทีเดียว วันหนึ่งเมื่อน้องสาวของเขาถูกโจรลักพาตัวไป อิซาเซริอิโกะได้หิบบันธนูและลูกธนู จากนั้นจึงมุ่งหน้าไปยังสถานที่ที่โจรอาศัยอยู่ตามลำพัง เมื่ออิซาเซริอิโกะบอกให้เหล่าโจรคืนน้องสาวของเขามา หัวหน้าของโจรก็กล่าวว่า

“จงใช้ธนูและลูกธนูของเจ้ายิงลูกท้อที่อยู่บนต้นไม้ต้นนั้น ถ้าเจ้ายิงโดนลูกท้อทางขวา พวกเราจะคืนน้องสาวให้ ถ้ายิงลูกท้อที่อยู่ทางซ้าย แล้วพวกเราจะปล่อยเจ้ากลับบ้าน” มันเป็นการเดิมพันที่เต็มไปด้วยความหลอกลวง แต่ก็ไม่ควรต่อต้านหรือหาเหตุผลกับโจร อิซาเซริอิโกะจึงคิดอย่างหนัก ทันใดนั้นเขาก็เกิดความคิดที่จะแอบวางลูกธนูสองดอกไว้บนบันธนู และปรับองศาการยิงเล็กน้อยเพื่อให้หัวลูกศรยิงโดนลูกท้อทั้งด้านซ้ายและขวา เขาคิดว่า

“ถ้าข้าเลี้ยงไปที่ตรงกลางของลูกท้อสองลูก ข้าน่าจะยิงลูกท้อทั้งสองได้ แต่ถ้าข้าพลาด ทั้งน้องสาวและข้าจะไม่มีวันไปจากที่นี่ได้...” มือของอิซาเซริฮีโกะสั่นขณะจับคันธนู

ขณะนั้นคำพูดของชายคนหนึ่งที่มาจากอาณาจักรคิบิซึ่งมาถวายนกท้อเป็นบรรณาการแก่พ่อของเขา ก็ได้แล่นเข้ามาในหัว “ลูกท้อมีพลังในการปิดเป่าสิ่งชั่วร้าย ด้วยคุณงามความดีของลูกท้อ อาณาจักรของพวกเราจึงได้รับพรจากภูเขาสู่ทะเล และผู้คนในอาณาจักรจึงอยู่กันอย่างสงบสุข” จากนั้นอิซาเซริฮีโกะจึงได้ยิงธนูออกไปพร้อมกับความเชื่อที่ว่าจิตวิญญาณแห่งลูกท้อจะปกป้องเขาจากโจรร้าย ทันใดนั้นเอง ธนูดอกหนึ่งก็ปักโดนลูกท้อด้านขวา และอีกดอกก็ยิงทะลุลูกท้อด้านซ้าย จากนั้นก็ทะยานผ่านท้องฟ้าลงพื้นดินไปที่เท้าของโจรจนเกิดเสียงดังลั่น เหล่าโจรต่างงุนงงแต่ก็อนุญาตให้อิซาเซริฮีโกะ และน้องสาวกลับบ้านตามสัญญา

อิซาเซริฮีโกะหยิบลูกท้อที่เขายิงด้วยธนูวันนั้นกลับบ้านไปด้วยความระมัดระวัง หลังจากนั้นเขาได้ปลูกหนึ่งในเมล็ดลูกท้อไว้หน้าประตูบ้านของเขา เขารดน้ำและดูแลมันด้วยตัวเองจนมันเติบโตขึ้น อีกทั้งยังพกเมล็ดลูกท้ออีกลูกไว้ใกล้หน้าอกทุกวันเพื่อใช้เป็นเครื่องรางนำโชค สำหรับอิซาเซริฮีโกะ ลูกท้อนั้นเปรียบเสมือนเทวดาผู้พิทักษ์ของเขา นอกจากนี้เขายังคงยึดถืออาณาจักรคิบิเป็นสถานที่พิเศษในใจของเขา เนื่องจากเป็นอาณาจักรที่นำลูกท้อมายังอาณาจักรยามาโตะซึ่งเป็นบ้านเกิดของเขา จากจุดนี้เหล่าคนในอาณาจักรยามาโตะจึงเริ่มเรียกเขาว่า “โมโมทาโร่ (เด็กชายลูกท้อ)”

ชื่อโมโมทาโร่มาจากเรื่องราวการชนะพนันกับพวกโจรของอิซาเซริฮีโกะ เขาเดินทางไปที่ทุกแห่งหนจนถึงอาณาจักรคิบิด้วย สิบปีต่อมา โมโมทาโร่ก็เติบโตเป็นชายหนุ่มที่แข็งแกร่ง และยิ่งมีความชำนาญด้านการยิงธนูมากขึ้น วันหนึ่งก็มีข่าวลือมาถึงผู้คนของอาณาจักรยามาโตะว่า “มียักษ์ที่น่ากลัวกำลังอาละวาด และโจมตีชาวบ้านในอาณาจักรคิบิอยู่” ตามรายงาน ยักษ์ทั้งหมดนั้นตัวใหญ่อย่างไม่น่าเชื่อ และผู้นำของเหล่ายักษ์ที่มีชื่อว่า “อูระ” ดุร้าย สูงประมาณสี่เมตร มีดวงตาสีแดงแจ๋กร้าว และผมหยิกสีแดง ยักษ์พวกนี้อาศัยอยู่บนยอดเขานิยามะในอาณาจักรคิบิ และมีข่าวลือว่าพวกมันปล้น และโจรกรรมเรือที่แล่นในทะเลอีกด้วย นอกจากนี้พวกมันยังลักพาตัวผู้หญิง และเด็กในหมู่บ้านไปต้มในหม้อเหล็ก จากนั้นก็สวอปเข้าไป ชาวบ้านเรียกปราสาทที่เหล่ายักษ์อาศัยอยู่ว่า “ปราสาทคิโนโจ” ชาวบ้านที่เล่าต่างสั่นกลัวด้วยความกลัว

“ท่านพ่อ ได้โปรดให้ข้าไปปราบยักษ์เหล่านั้นด้วย อาณาจักรคิบิเป็นสถานที่ที่ข้ารัก เพราะพวกเขาได้นำลูกท้อมาสู่อาณาจักรของเรา ข้าไม่อาจปล่อยให้พวกยักษ์ทำลายดินแดนของพวกเขาได้”

“พูดได้ดี ข้าเชื่อว่าเจ้าจะสามารถเอาชนะและฆ่ายักษ์ได้” พ่อของโมโมทาโร่ซึ่งเป็นราชาผู้ยิ่งใหญ่ ได้ส่งเขาไป พร้อมมอบคันธนูและลูกธนูที่ยอดเยี่ยม รวมทั้งผู้ติดตามที่เก่งกาจที่สุดให้แก่โมโมทาโร่

โมโมทาโร่ได้มอบนามแฝงให้แก่ผู้ติดตามแต่ละคน อินุไค ทาเครุ ผู้ซื่อสัตย์ต่อเจ้านาย และกล้าต่อสู้กับศัตรู ได้นำนามแฝงว่า "อินุ (สุนัข)" และให้นำนามแฝงโทเมะ ทามาโอมิ ผู้มีใจรักดีเสมือนไก่อไฟที่พร้อมสละชีวิตของตนเพื่อปกป้องเจ้านายของตนว่า "คิจิ (ไก่อไฟ)" ซาสะ โมริฮิโกะ ที่ฉลาดราวกับลิง และมีทักษะในการชี้แนะทางจึงได้รับนามแฝงว่า "ซารุ (ลิง)"

โมโมทาโร่ได้สร้างค่ายพักแรมที่ภูเขานากายามะของอาณาจักรคิบิ และสร้างกำแพงหินที่ภูเขาคาทาโองายามะทางทิศตะวันตกเพื่อป้องกันจากลูกธนูของศัตรู เช้าวันรุ่งขึ้น โมโมทาโร่และกองทัพของเขาได้ยิงธนูไปยังปราสาทคิโนโจพร้อมกัน ทำให้พวกยักษ์วิ่งไปมาอย่างสับสน การต่อสู้ของโมโมทาโร่และอูระได้เริ่มต้นขึ้น แต่น่าแปลกที่ลูกธนูของพวกเขาปะทะกันบนท้องฟ้าและตกลงไปบนพื้นยากุอินะมียะ ในขณะนั้นโมโมทาโร่ก็นึกถึงตอนที่เขายังลูกท้อสองลูกพร้อมกัน โมโมทาโร่วางลูกธนูไว้บนหินยาโอกิ และวางมือบนเมล็ดลูกท้อที่ปักไว้ที่หน้าอกของตนเองแล้วเริ่มอธิษฐาน จากนั้นเขาจึงค่อย ๆ หยิบลูกธนูสองดอกออกมาวางตำแหน่งไว้บนคันธนู และปล่อยลูกธนูทั้งสองจนสุดกำลังของเขา ลูกธนูหนึ่งดอกตกลงไปในมหาสมุทร แต่ลูกธนูอีกดอกของเขาแทงทะลุดวงตาของอูระพอดี แม่น้ำชิสุยกาวะจึงเปลี่ยนเป็นสีแดง เพราะเลือดที่ออกมาจากตาของอูระ อูระยกมือทั้งสองข้างขึ้น และเตะขาไปมาบนอากาศอย่างแรง ในขณะที่ทุกคนกำลังประหลาดใจ อูระได้กลายเป็นไก่อไฟสีแดงสด และบินหนีลึกเข้าไปในภูเขา โมโมทาโร่เองก็แปลงร่างเป็นเหยี่ยวและไล่ตามเขาไป ขณะที่เขากำลังจะจับไก่อไฟแดงได้ คราวนี้ยักษ์อูระจึงกลายร่างเป็นปลาการ์ฟ และกระโดดลงไปในแม่น้ำชิสุยกาวะไป โมโมทาโร่ผู้ไม่ย่อท้อได้แปลงร่างเป็นนกกาหน้าและไล่ตามปลาการ์ฟไป เขาจับปลาการ์ฟเข้าปาก และเคี้ยวร่างกายของมันอย่างแรง ตัวของปลาการ์ฟบาดเจ็บ และเสียพลังไปมาก เมื่อปลาการ์ฟขึ้นไปบนอากาศหามะก็ได้อีกกลับสู่ร่างเดิมของมัน โมโมทาโร่จึงตัดหัวของอูระ จากนั้นจึงตอกด้วยเสาต้นหนาที่ไว้บนยอดไม้ในหมู่บ้านโคเบะ

หัวของอูระที่อยู่บนต้นไม้ยังคงคร่ำครวญทุกคืนเป็นเวลาหลายปีหลังจากนั้น ชาวบ้านต่างคิดว่าอูระยังคงแค้นเคืองอยู่ จึงกระซิบบอกกันว่า

“ข้าสงสัยว่าเขายังเอาชนะความรู้สึกขุ่นเคืองไม่ได้อีกหรือ”

“เขาคงคร่ำครวญเพราะความโศกเศร้าเป็นแน่”

โมโมทาโร่จึงขุดหลุมลึกใต้เตาดินที่ค้ายาบุกิโนะมียะที่เชิงเขานากายามะ และฝังหัวของอูระไว้ที่นั่น ถึงแม้ว่าทำเช่นนั้นไปก็ไม่อาจหยุดเสียงคร่ำครวญในยามค่ำคืนอันน่าขนลุกของอูระได้ คืนหนึ่งในหลายปีต่อมา อูระปรากฏตัวในความฝันของโมโมทาโร่และกล่าวว่า “โมโมทาโร่ ข้าไม่ใช่ยักษ์” ในความฝัน อูระเล่าเรื่องให้เขาฟังว่า อูระนั้นเป็นเจ้าของคูดาราในคาบสมุทรเกาหลี่ หลังจากแพ้การต่อสู้กับอาณาจักรใกล้เคียง เขาจึงหนีไปยังอาณาจักรคิบิด้วยกันกับสหายของเขา เมื่อเรือของพวกเขาแล่นไปถึงคิบิโนะอานะ

อุมิ พวกเขาประมงเข้าใจผิดว่าพวกของอูระเป็นยักษ์และเริ่มโจมตีพวกเขา พวกเขาไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากต้องหลบหนีไปที่ยอดเขานิยามะที่ได้ขึ้นไปสร้างที่อยู่อาศัย

“แต่พวกเราได้ยินมาว่า เจ้าจับผู้หญิงและเด็กไปต้มกิน”

“ข้าไม่เคยทำเรื่องแบบนั้น ที่เชิงเขานิยามะ เจ้าจะเห็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่มีชื่อว่า “อะโซโนะซาโตะ (Aso no Sato)” เจ้าจงไปที่นั่น”

เมื่อมาถึงหมู่บ้านอะโซโนะซาโตะแล้ว โมโมทาโร่ก็ได้พบกับเด็กชายที่ชื่อ “อะโซ” เขาบอกโมโมทาโร่ว่า “อูระเคยช่วยชีวิตข้าไว้” เด็กคนนั้นบอกโมโมทาโร่ว่าตอนที่เขายังเล็กอูระได้ช่วยเขาจากหมีที่ภูเขานิยามะ ตั้งแต่นั้นมาเขาก็ไปเยี่ยมอูระเป็นประจำ เมื่อเขามอบอาหารให้เป็นของตอบแทนแก่อูระ อูระจึงขอบคุณเขาด้วยการมอบจอบ ฆมวก ตุ่มน้ำหนัก และเครื่องมืออื่น ๆ สำหรับการเกษตรและตกปลา ที่อูระสร้างจากเหล็กเอง อะโซแจกจ่ายเครื่องมือเหล่านี้ให้กับชาวบ้าน แม้ในตอนแรก ชาวบ้านทิ้งของเหล่านี้โดยกล่าวว่า “เครื่องมือเหล่านี้สร้างขึ้นโดยยักษ์ มันทำให้เราชนลูก” แต่หลังจากนั้นผู้คนก็เริ่มยอมรับพวกอูระทีละน้อย พวกเขาเริ่มใช้เครื่องมือที่สร้างโดยอูระซึ่งดีกว่าสิ่งที่พวกเขาเคยใช้มา มันช่วยให้งานของพวกเขาเสร็จเร็วมากขึ้น และ “อะโซฮิเมะ” พี่สาวของอะโซที่เริ่มเดินทางไปเยือนภูเขานิยามะ พร้อมกับน้องชายของเธอก็ได้กลายเป็นเพื่อนกับอูระด้วย

“อูระบอกว่า เกี้ยวที่ทำจากข้าวฟ่างที่ข้าทำเป็นสิ่งที่เขาโปรดปรานที่สุดในโลก” อะโซฮิเมะเล่าให้น้องชายฟัง แล้วเธอก็ทำเกี้ยวจำนวนมากส่งให้อูระอย่างกระตือรือร้น

...เมื่อเวลาผ่านไปอูระและอะโซฮิเมะก็ตกหลุมรักกันและกัน

“อูระ เจ้าไม่เคยลงมาจากภูเขาเลยสักครั้ง ข้าอยากให้เจ้ามาเยี่ยมหมู่บ้านของเราบ้าง”

“แต่ผู้คนในอะโซโนะซาโตะเชื่อว่าข้าเป็นยักษ์และกลัวข้ามิใช่หรือ”

“ไม่จริงหรอก ตอนนี้ทุกคนใช้เครื่องมือที่เจ้าสร้างขึ้นเพื่อพวกเขา และรู้สึกขอบคุณเจ้ามาก”

อูระและอะโซฮิเมะตกลงปลงใจที่จะเป็นสามีภรรยา กัน ชาวบ้านต่างปลื้มปีติกับการแต่งงานมาก หลังจากที่ได้ยินเรื่องราวทั้งหมดจากอะโซ โมโมทาโร่ก็ดำเนินตัวเองอย่างขมขื่น

“ข้าได้พรากรคนที่สำคัญอย่างมากต่ออะโซฮิเมะและอะโซไป ทั้งยังแย่งชิงอาณาจักรคิซิงเป็นแหล่งแห่งความหวังของพวกเขาไป” ราวกับตอบเสียงร้องไห้อนโศกเศร้าของโมโมทาโร่ เสียงของอูระดังมาจากสักแห่งว่า “โมโมทาโร่ ในที่สุดเจ้าก็รู้ความจริงแล้ว”

“อูระนั่นเจ้าหรือ เจ้าต้องโกรธเคืองข้าเป็นแน่”

“ไม่หรอก เจ้ายังข้าเพื่อปกป้องความสุขของอาณาจักรคิซิง ข้าหวังให้ผู้คนที่อาณาจักรนี้จะมีแต่ความสุขความเจริญเทียบเท่ากับความแข็งแกร่งของเจ้า”

“เจ้าเองก็พยายามปกป้องสิ่งที่สำคัญสำหรับเจ้าเช่นกัน”

“ใช่ ถ้าเราได้พบกันในสถานการณ์อื่น ข้ามันใจว่าเราคงสามารถเป็นสหายกันได้”

“พวกเราต่างต้องเจ็บปวดกับชะตากรรมที่น่าขัน” โมโมทาโร่สำนึกผิด และถามอูระว่ามีสิ่งใดที่เขาสามารถทำเพื่ออูระได้บ้าง

“ข้ามีคำขอหนึ่งข้อ ช่วยขอให้อะโซฮิเมะทำหน้าที่เป็นผู้จุดเตาเผาในคายุบุกิโนะมิมะที่ข้าถูกฝังไว้ด้วยเถิด เพื่อที่ข้าจะได้สามารถปกป้องภรรยาของข้าจากที่ที่ข้าอยู่ได้เสมอ และข้าจะให้สัญญาแก่เจ้าเพื่อทำนายชะตากรรมของโลก หม้อเหล็กจะดังก้องกังวานในยามโชคดี และจะส่งเสียง หึ่ง ๆ ในยามจะเกิดภัยพิบัติ สิ่งนี้จะแสดงให้เห็นถึงเส้นทางแห่งชีวิต”

“ข้าเข้าใจแล้ว ข้าจะทำตามความปรารถนาครั้งสุดท้ายของเจ้า และจะอุทิศส่วนที่เหลือของชีวิตเพื่อรับรองความสุขของประชาชนในอาณาจักรนี้ เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าจะนำตัวอักษรสองตัว 吉備 (คิปี) มาใช้และเรียกตัวเองว่า “คิปีฮีโกะ” ตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไป”

“คิปีฮีโกะหรือ... ข้าจะคอยเฝ้าดูเจ้าจากที่แห่งนี้”

หลังจากเปลี่ยนชื่อเป็นคิปีฮีโกะแล้ว โมโมทาโร่ยังคงสัญญากับอูระว่าจะอุทิศชีวิตที่เหลือเพื่อปกป้องความเจริญรุ่งเรืองและความสงบสุขของอาณาจักรคิปี วันหนึ่งคิปีฮีโกะยืนอยู่บนยอดเขานิยามะพร้อมกับอะโซฮิเมะและอะโซ

“คุณนั่นสิ เหนือมหาสมุทรนั้นคืออาณาจักรยามาโตะซึ่งเป็นบ้านเกิดของข้า สักวันหนึ่งอาณาจักรนี้จะกลายเป็นหนึ่งเดียวกับอาณาจักรยามาโตะ อูระและข้าฝืนที่จะกำจัดเขตแดนระหว่างอาณาจักรเพื่อสร้างประเทศที่ใหญ่และรุ่งเรืองยิ่งขึ้นขึ้นมา อะโซฮิเมะ อะโซ โปรดช่วยข้าทำความฝันนั้นให้เป็นจริงด้วยเถิด”

“พวกเรายินดี” อูระเฝ้ามองจากสวรรค์อย่างอบอุ่น เพราะทั้งสามคนได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะสร้างประเทศอันเป็นหนึ่งเดียว

4.2 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ

4.2.1 Hakusan Shrine หรือ ศาลเจ้าฮาคุซัน

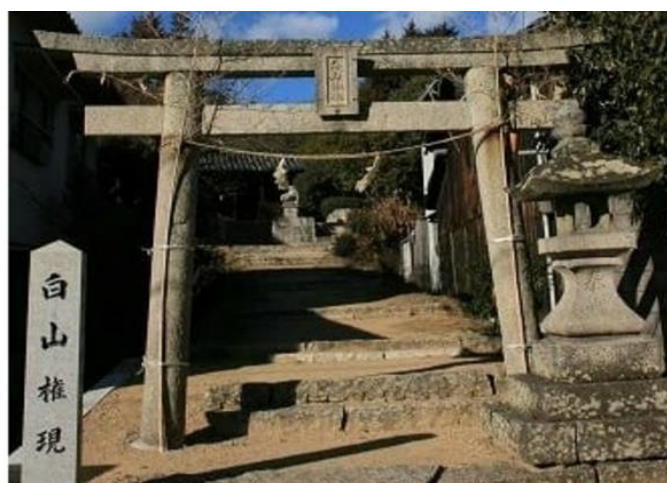
ศาลเจ้าฮาคุซันเป็นศาลเจ้าชินโตที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้าน “โคเบะ” ในบริเวณเชิงเขาทางใต้ของภูเขาโบซุ ตั้งอยู่ในสถานที่ที่ดูไม่เหมือนศาลเจ้าเนื่องจากตัวศาลเจ้าถูกล้อมรอบไปด้วยบ้านเรือนและต้นไม้สูง เมื่อผ่านประตูทางเข้าศาลเจ้าหรือโทริอิ และเดินขึ้นบันไดไปก็จะพบรูปปั้นสลักรูปสิงโตที่เรียกว่า “สิงโตคามาเอะ” ซึ่งหาได้ยากในโอคายามะตั้งอยู่ทางด้านขวาในเขตศาลเจ้ามีกองดินที่ถูกก่อก่อขึ้นสูงกว่า 2 เมตรที่เรียกว่า “คุบิสึกะ” ซึ่งเป็นสุสานฝังศพสำหรับบุคคลที่โดนตัดศีรษะเนื่องจากการสู้รบหรือการลงโทษ

โดยมีความเชื่อว่าคุบิสึกะของศาลเจ้าฮาคุซันเป็นสถานที่ที่คิบิสึโกะนำหัวของอูระมาฝังไว้ แต่ได้ถูกย้ายไปเก็บไว้ในหม้อเหล็กที่ศาลเจ้าคิบิสึในเวลาต่อมา

ที่ตั้ง: 236 โคเบะ แขวงคิตะ เมืองโอคายามะ จังหวัดโอคายามะ 701-1201

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: เดินประมาณ 30 นาที จากสถานี Bizen-Mikado บนสาย JR Okayama

ภาพที่ 4.1 ทางเข้าศาลเจ้าฮาคุซัน

ที่มา: Jalan.net (2021)

ภาพที่ 4.2 คูบิสีกะของศาลเจ้าฮาคุซัน

ที่มา: Okayama-Kanko.net (2021)

4.2.2 Kibitsuhiro Shrine หรือ ศาลเจ้าคิบิสีฮิโกะ

ศาลเจ้าชินโตที่ถูกสร้างขึ้นมาด้วยสถาปัตยกรรมดั้งเดิม มีภูมิทัศน์ที่งดงาม ตัวศาลเจ้าหลักที่สร้างจากไม้ถูกบูรณะขึ้นใหม่ในปี ค.ศ. 1697 ในขณะที่ตัวอาคารอื่น ๆ ของศาลเจ้าส่วนใหญ่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในปี ค.ศ. 1936 หลังจากเกิดเพลิงไหม้ในปี ค.ศ. 1930 ศาลเจ้าคิบิสีฮิโกะตั้งอยู่บริเวณภูเขาคิบิโนะนากายามะซึ่งเชื่อกันว่าเป็นภูเขาศักดิ์สิทธิ์ที่มีเทพเจ้าสถิตอยู่มาตั้งแต่โบราณ

ศาลเจ้าแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นสถานที่พำนักของเทพเจ้าโอะคิบิสีฮิโกะ โนะ มิโคโตะ หรือคิบิสีฮิโกะผู้เป็นต้นแบบของตำนานโมโมทาโร่

ที่ตั้ง: 1043 อิจิโนะมียะ แขวงคิตะ เมืองโอคายามะ จังหวัดโอคายามะ 701-1211

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน เวลา 8:30-17:00 น.

การเดินทาง: เดิน 3 นาทีจากสถานี Bizen-Ichinomiya บนสาย JR Okayama หรือ 20 นาที โดยการขึ้นรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.3 ศาลเจ้าคิบิซึโกะ

ที่มา: Okayama-Kanko.net (2021)

4.2.3 Kibitsu Shrine หรือ ศาลเจ้าคิบิซึ

ศาลเจ้าเก่าแก่ขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงของโอคายามะ ตัวศาลเจ้ามีชื่อเสียงจากรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบคิบิซึ-สุคุริ (Kibitsu-Tsukuri) ที่งดงาม และดูราวกับนกกำลังสยายปีก ทั้งอาคารหลัก และห้องโถงสักการะจึงได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสมบัติประจำชาติของญี่ปุ่น (National Treasure) นอกจากนี้ยังมีทางเดินเก่าแก่ที่ทอดยาวจากศาลเจ้าหลักไปยังอาคารเก่าแก่ และเมื่อเดินตามทางเดินก็จะพบ “โอกามะเด็น” ซึ่งเป็นสถานที่ประกอบพิธี “นารุคามะชินจิ” หรือ พิธีกรรมทำนายโชคด้วยเสียงจากหม้อ ศาลเจ้าตั้งอยู่บริเวณภูเขาคิบิโนะนากายามะ และอยู่ใกล้เคียงกับศาลเจ้าคิบิซึโกะ

ศาลเจ้าคิบิซึถือเป็นสถานที่สถิตของเทพเจ้าโอบิซึโกะ โนะ มิโคโตะ และยักษ์อุระ ตำนานกล่าวว่าเมื่อยักษ์อุระพ่ายแพ้แก่โอบิซึโกะ โนะ มิโคโตะ และถูกตัดหัว จึงได้มีการนำหัวมาฝังไว้ในหม้อเหล็กที่อยู่ในศาลเจ้า และทำให้เกิดพิธีนารุคามะชินจิขึ้นมา ในระหว่างพิธีจะได้ยินเสียงราวกับเสียงคำรามของยักษ์จากด้านล่างของหม้อ นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมพิธีทำนายเหล่านี้ได้ด้วยการใช้เสียงนี้เพื่อประเมินว่าจะโชคดีหรือโชคร้าย (Japan Travel Planner, 2021) นอกจากนี้ยังมีพิธี “ยะทะเทะโนะชินจิ” ซึ่งเป็นพิธีขอพรให้ปีนั้นเป็นปีที่ดี และจัดขึ้นในวันที่ 3 มกราคมของทุกปี ในพิธีจะมีการยิงธนูขึ้นไปบนฟ้าตรงด้านหน้าหิน “ยาโอกิ” ที่เชื่อกันว่าเป็นหินที่คิบิซึโกะใช้ยื่นขณะยิงธนูเพื่อต่อสู้กับอุระ

ที่ตั้ง: 931 คิบิสี แขวงคิตะ เมืองโอคายามะ จังหวัดโอคายามะ 701-1341

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน เวลา 5:00-18:00 น.

การเดินทาง: เดิน 10 นาทีจากสถานี Kibitsu บนสาย JR Okayama หรือ 20 นาที โดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.4 ศาลเจ้าคิบิสี

ที่มา: Japan Travel Planner (2021)

ภาพที่ 4.5 ทางเดินเก่าแก่ภายในศาลเจ้าคิบิสี

ที่มา: Okayama-Kanko.net (2021)

ภาพที่ 4.6 พิธีนารูคามะชินจิ หรือ พิธีกรรมทำนายโชคด้วยเสียงจากหม้อ
ที่มา: Japan Travel Planner (2021)

ภาพที่ 4.7 พิธียะทะเทะโนะชินจิ
ที่มา: 岡山経済新聞 (2021)

4.2.4 Kibi no Nakayama หรือ ภูเขาคิบินะนากายามะ

ภูเขาคิบินะนากายามะเป็นภูเขาศักดิ์สิทธิ์ที่คนญี่ปุ่นเชื่อกันว่าในภูเขามีสเทพเจ้าสิงสถิตอยู่ จึงได้รับการเคารพบูชามาตั้งแต่อดีต กล่าวกันว่าในอดีตเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรคิปี บริเวณเชิงเขามีสกาลเจ้าสำคัญ ได้แก่ ศาลเจ้าคิปีฮิโกะที่อยู่ทางตะวันออก และศาลเจ้าคิปีฮิที่อยู่ทางตะวันตกของเชิงเขา นอกจากนี้ยังมีสุสานโบราณที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมการฝังศพของคนญี่ปุ่นในพื้นที่คิปีตั้งแต่ยุคโคะฟุง (ค.ศ. 250– 538) อีกด้วย

บนภูเขาคิบินะนากายามะมีสุสานที่ชื่อว่า “Nakayama-Chausuyama” หรือ “นากายามะ-ชะอุสุยามะ” เป็นเนินฝังศพที่เชื่อกันว่าเป็นหลุมฝังศพของโอคิบิสีอิโกะ โนะะ มิโคโตะ (Kahara, 2011)

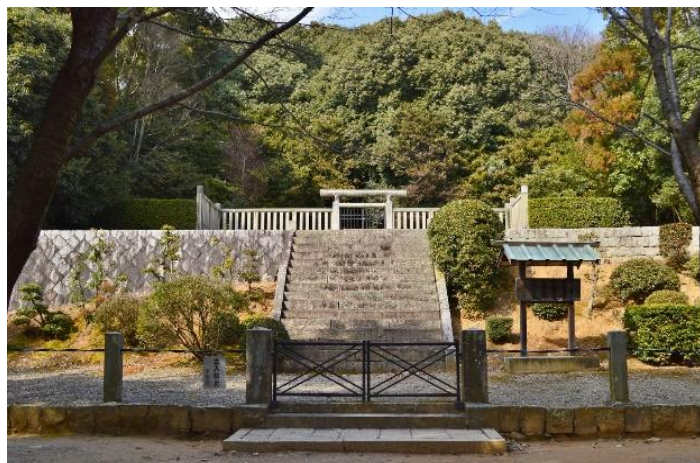
ที่ตั้ง: คิบิสี แขวงคิตะ เมืองโอคายามะ จังหวัดโอคายามะ

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: 20 นาที โดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.8 ภูเขาคิบินะนากายามะ
ที่มา: Okayama-Kanko.net (2021)

ภาพที่ 4.9 สุสานนากายามะ-ชะอุสุยามะ
ที่มา: ニッポン旅マガジン (2021)

4.2.5 Tatetsuki Tumulus หรือ สุสานทาเตะสึกิ

สร้างขึ้นเมื่อปลายยุคยาโยอิ (ราว 300 ปี ก่อนคริสต์ศักราช - ค.ศ. 250) และเป็นสุสานลักษณะเนินดินที่ใหญ่ที่สุดในสมัยนั้น ตั้งอยู่บริเวณชายแดนระหว่างเมืองโอคายามะ และเมืองคุราชิกิ ปัจจุบันเป็นโบราณสถานที่ได้รับการรับรองให้เป็นมรดกญี่ปุ่น (Japan Heritage) มีการค้นพบเครื่องปั้นดินเผา และหลุมศพบริเวณรอบสุสาน

บนยอดของสุสานมีหิน 5 ก้อนตั้งตระหง่านอยู่ เชื่อกันว่าหินเหล่านี้ซากรักหักพังของหินที่โมโมทาโร่ใช้เป็นโล่กำบังในการต่อสู้กับอูระ

ที่ตั้ง: ยาเบะ เมืองคุราชิกิ จังหวัดโอคายามะ 710-0833

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: 14 นาที โดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.10 สุสานทาเตะสึกิ

ที่มา: Kurashiki Local Resources Museum (2021)

4.2.6 Koikui Shrine หรือ ศาลเจ้าโคะอิกุอิ

ศาลเจ้าชินโตที่ตั้งอยู่บริเวณถนนสายเก่าใกล้เคียงกับแม่น้ำอาชิโมริกาเวะในเมืองคุราชิกิ ศาลเจ้าแห่งนี้สร้างขึ้นในเดือนเมษายน ในปี ค.ศ. 1701 เดือนมีนาคม ปีค.ศ. 1842 และดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน (Kurashiki Local Resources Museum, 2021) ได้รับเลือกเป็นหนึ่งในมรดกญี่ปุ่น (Japan Heritage) นอกจากนี้ยังมีจุดเด่นที่น่าสนใจคือ รูปปั้นสลักรูปสิงโตซึ่งทำด้วยเทคนิคแบบเครื่องปั้นดินเผาบิเซ็นที่มีชื่อเสียงของเมืองบิเซ็น จังหวัดโอคายามะ

ศาลเจ้าโคะอิคิมิที่มาของชื่อมาจากฉากหนึ่งของตำนานโมโมทาโร่ในจังหวัดโอคายามะนั้นคือฉากที่อุระได้แปลงร่างเป็นปลาคราฟแล้วกระโดดลงไปแม่น้ำซึสุยกาวะ ส่วนโมโมทาโร่หรือคิบิสีอิโกะก็ได้แปลงร่างเป็นนกกาน้ำและไล่ตามปลาคราฟไป ในที่สุดก็จับตัวอุระที่เป็นปลาคราฟได้ จากนั้นจึงใส่เข้าปากและเคี้ยวจนอุระขาดเจ็บสาหัส นอกจากนี้ยังมีบางทฤษฎีที่กล่าวว่าศาลเจ้าแห่งนี้ เป็นสุสานของซาสะ โมริอิโกะซึ่งเป็นบริวารของคิบิสีอิโกะอีกด้วย (Okayamania.com, 2021)

ที่ตั้ง: ยาเบะ เมืองคุราซึกิ จังหวัดโอคายามะ 701-0105

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: 10 นาที โดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.11 ศาลเจ้าโคะอิคิมิ

ที่มา: Okayama-Kanko (2021)

4.2.7 Yaguinomiya Shrine หรือ ศาลเจ้ายากุอิโนะมิยะ

ศาลเจ้าชินโตที่ได้รับเลือกเป็นมรดกญี่ปุ่น (Japan Heritage) มีจุดเด่นคือ หินขนาดใหญ่หลายก้อนที่มีชื่อว่า “ยากุอิ” ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ ศาลเจ้ายากุอิโนะมิยะตั้งอยู่ระหว่างศาลเจ้าคิบิสี และปราสาทคิโนโจ จากตัวศาลเจ้าหลักสามารถมองเห็นปราสาทคิโนโจได้ นอกจากนี้ยังตั้งอยู่บนจุดที่แม่น้ำซึสุยกาวะ และแม่น้ำอาซึโมริกาวะมาบรรจบกันอีกด้วย

ศาลเจ้าแห่งนี้เป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่อยู่ในฉากการต่อสู้ของตำนาน เนื่องจากศาลเจ้ายาคุอิโนะมียะตั้งอยู่ระหว่างศาลเจ้าคิบิสีและปราสาทคิโนโจ จึงเชื่อกันว่าเป็นสมรภูมิที่โมโมทาโร่และอุระยงธูปะทะกัน และหินยาคุอิที่อยู่ในบริเวณศาลเจ้าเป็นหินจากปราสาทคิโนโจที่อุระขว้างมาชนลูกธูปของโมโมทาโร่ (Okayama-Kanko, 2021)

ที่ตั้ง: 108 ทากาซึกะ แขวงคิตะ เมืองโอคายามะ จังหวัดโอคายามะ 701-1354

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: ประมาณ 1 นาที โดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.12 ศาลเจ้ายาคุอิโนะมียะ

ที่มา: Okayama-Kanko (2021)

4.2.8 Aso Shrine หรือ ศาลเจ้าอะโซ

ศาลเจ้าแห่งนี้ตั้งอยู่ใน “อะโซโนะโกะ” ที่เป็นพื้นที่ครอบคลุมบริเวณลุ่มแม่น้ำชิสุยกาวะ ซึ่งมีการค้นพบซากเครื่องมือเครื่องใช้โลหะที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศญี่ปุ่นจำนวนมาก กล่าวกันว่าหม้อเหล็กที่ใช้ในพิธีนารุคามาะชินจิ หรือพิธีกรรมทำนายโชคด้วยเสียงจากหม้อของศาลเจ้าคิบิสีนั้นทำจากเหล็กที่ได้มาจากอะโซโนะโกะมาหลายช่วงอายุคนแล้ว แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างหมู่บ้านอะโซกับศาลเจ้าคิบิสีและเรื่องราวของยักษ์อุระตามตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ

ที่ตั้ง: 96 โอคุซากะ เมืองโซโจะ จังหวัดโอคายามะ 719-1101

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: ประมาณ 15 นาทีโดยการขับรถจากเส้นทาง Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.13 ศาลเจ้าอะโซ

ที่มา: Jinjain (2021)

4.2.9 Oninokama หรือ โอนิโนะคามะ

“โอนิโนะคามะ” หรือ “หม้อของยักษ์” เป็นหม้อเหล็กที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1.8 เมตร และลึกประมาณ 1 เมตร ตั้งอยู่บริเวณริมถนนบนภูเขาอนิยามะระหว่างทางไปปราสาทคิโนโจ และได้รับเลือกเป็นมรดกญี่ปุ่น (Japan Heritage) ตามตำนานเชื่อกันว่าเป็นหม้อที่ยักษ์อูระใช้ต้มชาวบ้านทั้งเป็น แต่ทฤษฎีที่แพร่หลายมากที่สุดกล่าวว่า ในยุคคามาคุระ (ค.ศ. 1185-1333) พระภิกษุชาวญี่ปุ่นที่ชื่อว่า “โซเก็น” ได้ใช้หม้อใบนี้หุงข้าวให้แก่ประชาชนในยามเกิดภัยพิบัติ โดยหม้อโอนิโนะคามะมีที่มาจากหมู่บ้านอะโซในเมืองโซจะซึ่งขึ้นชื่อด้านการผลิตเครื่องมือเครื่องใช้เหล็กที่ตั้ง: คุโรโอะ เมืองโซจะ จังหวัดโอคายามะ 719-1105

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: ประมาณ 17 นาทีโดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.14 โอนิโนะคามะ

ที่มา: Momotaro-ura (2021)

4.2.10 Kinojo Castle หรือ ปราสาทคิโนโจ

ปราสาทคิโนโจตั้งอยู่บนภูเขาคิโนโจที่มีความสูงราว 400 เมตร ประกอบไปด้วยซากปราสาท กำแพงดิน และหินยาวประมาณ 2.8 กิโลเมตร ได้รับเลือกเป็นหนึ่งใน 100 ปราสาทที่ยอดเยี่ยมที่สุดในประเทศญี่ปุ่น เชื่อกันว่าปราสาทแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นโดยราชสำนักยามาโตะ แต่ประวัติส่วนใหญ่ยังคงเป็นปริศนา มีการบูรณะประตูทิศตะวันตก และอาคารที่ห้อมล้อมขึ้นมาใหม่ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ นอกจากนี้ยังมีการสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวปราสาทคิโนโจ รวมทั้งตลาดฟ้าเพื่อการเรียนรู้บนประตูทิศตะวันตก และอาคารห้อมล้อมที่บูรณะขึ้นมาใหม่ให้นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นไปชมทิวทัศน์ของเมืองโซจะที่งดงามได้ (Japan Travel Planner, 2021)

ตามตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ กล่าวว่า ปราสาทคิโนโจเป็นสถานที่พำนักของยักษ์ “อูระ” ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นเจ้าชายที่อพยพมาจากคาบสมุทรมลายู และได้นำความรู้ด้านการทำเครื่องมือเครื่องใช้จากเหล็ก และการสร้างเรือมายังอาณาจักรคิโนโจ ทำให้อาณาจักรรุ่งเรืองขึ้นมา ต่อมาก็ถูกคิบิสีโกะที่ราชสำนักยามาโตะส่งมากำจัดในที่สุด

ที่ตั้ง: โอคุซากะ เมืองโซจะ จังหวัดโอคายามะ 719-1101

วันและเวลาเปิดทำการ: 09.00 - 17.00 น. (ประตูปิด 16.30 น.) หยุดทุกวันจันทร์ (กรณีตรงกับวันหยุดจะหยุดในวันถัดไป)

การเดินทาง: ประมาณ 18-20 นาทีโดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.15 ปราสาทคิโนโจ

ที่มา: Japan Travel Planner (2021)

4.2.11 Iwayadera Temple, Oninowaya หรือ หินโอนิโนะอิวายะ วัดอิวะยะเตระ

วัดนิกายชินงอนซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของปราสาทคิโนโจ ระยะห่างประมาณ 3 กิโลเมตร ด้านหลังของวัดแห่งนี้มีถ้ำหินที่มีชื่อว่า “โอนิโนะอิวายะ” กล่าวกันว่าเป็นสถานที่ที่ยักษ์อุระเคียวอาศัยอยู่ เนื่องจากหินผุร้อนทำให้ถ้ำแห่งนี้มีลักษณะคล้ายมียักษ์นำก้อนหินมาซ้อนทับกัน

ที่ตั้ง: โอคุซากะ เมืองโซจา จังหวัดโอคายามะ 719-1101

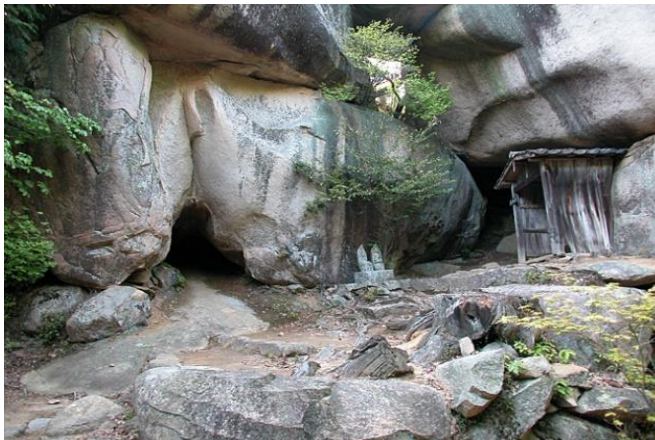
วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: ประมาณ 25 นาทีโดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.16 วัดอิวะยะเตระ

ที่มา: Sukima (2021)

ภาพที่ 4.17 โอนิโนะอิวายะ

ที่มา: Sukima (2021)

4.2.12 Chisuigawa River หรือ แม่น้ำชิสุยกาวะ

แม่น้ำชิสุยกาวะเป็นแม่น้ำที่ไหลจากภูเขาคิโนโจของเมืองโซจะไปจนถึงทากาซึกะ เมืองโอคายามะ สามารถเยี่ยมชมได้โดยการเดินหรือการขับรถยนต์ ตามตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ กล่าวว่า ในระหว่างการต่อสู้ คิบิฮิโกะได้ยิงลูกธนูโดนเข้าที่ตาของอุระจันเลือดไหลลงสู่แม่น้ำชิสุยกาวะ แม่น้ำทั้งสายจึงเปลี่ยนเป็นสีแดงเพราะเลือดที่ไหลออกมา

ที่ตั้ง: นิชิอาโซะ เมืองโซจะ จังหวัดโอคายามะ

วันและเวลาเปิดทำการ: ทุกวัน 24 ชั่วโมง

การเดินทาง: ประมาณ 20 นาทีโดยการขับรถจาก Okayama Soja IC

ภาพที่ 4.18 แม่น้ำชิสุยกาวะ

ที่มา: Okayama-Kanko (2021)

4.3 สรุปท้ายบท

จากการศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดั่งและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะทำให้ทราบว่า ตำนานดั่งของจังหวัดโอคายามะคือ “ตำนานโมโมทาโร่” และจังหวัดโอคายามะเป็นที่รู้จักในฐานะบ้านเกิดของตำนานโมโมทาโร่เนื่องจากมีความคล้ายคลึงกับตำนานการต่อสู้กับยักษ์ของ “โอคิบีสึอิโกะ โนะ มิโคโตะ” ซึ่งเป็นตำนานในท้องที่ของจังหวัดโอคายามะ และมีความเกี่ยวข้องับประวัติศาสตร์ของประเทศญี่ปุ่น นอกจากนี้ในเนื้อหาของตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะยังปรากฏชื่อสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดโอคายามะหลายแห่ง จึงทำให้คนญี่ปุ่นเชื่อว่าจังหวัดโอคายามะเป็นสถานที่ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของตำนานโมโมทาโร่ที่มีชื่อเสียงไปทั่วประเทศ

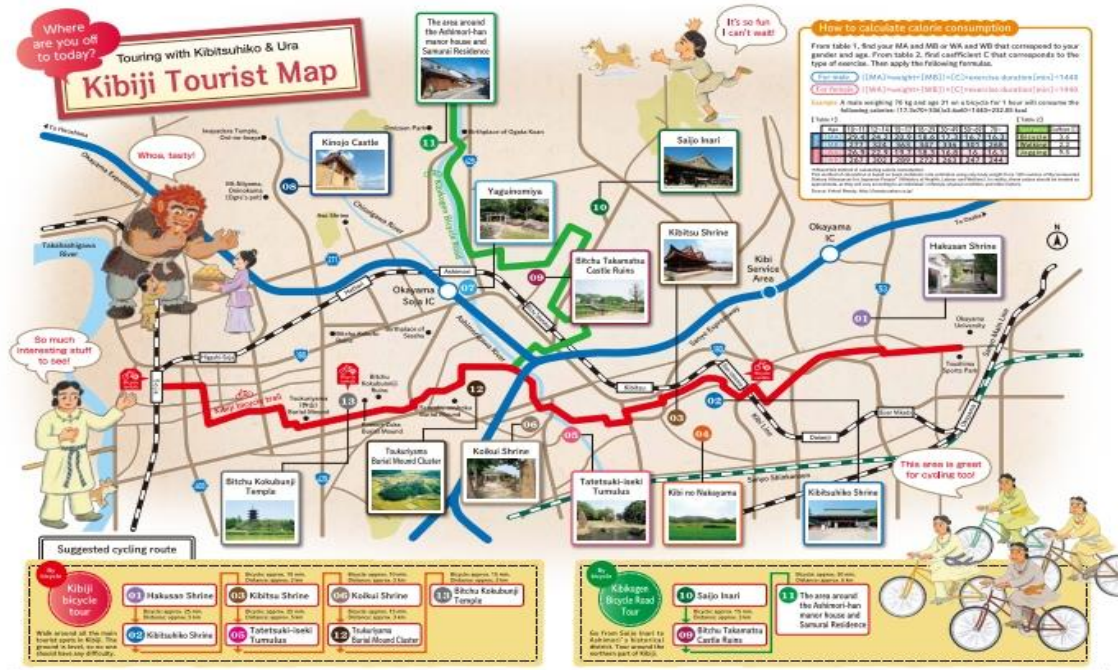
โดยส่วนใหญ่สถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะจะมีการนำเสนอประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิ หรือไม่ก็เรื่องราวความเกี่ยวข้องระหว่างสถานที่แห่งนั้นและตำนาน นอกจากนี้สถานที่ท่องเที่ยวนั้นมักเป็นโบราณสถาน หรือสถานที่ที่ได้รับเลือกเป็นมรดกญี่ปุ่น (Japan Heritage) และตั้งอยู่บริเวณคิบิจิ หรือพื้นที่เป็นแหล่งรวมมรดกวัฒนธรรมทางด้านประวัติศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกับอาณาจักรคิบิซึ่งเคยตั้งอยู่ที่จังหวัดโอคายามะ และเป็นชื่ออาณาจักรที่อยู่ในเนื้อหาของตำนาน ยกตัวอย่างเช่น ศาลเจ้าคิบิซึ ภูเขาคิบิโนะนากายามะ สุสานทาเตะสึกิ และตัวอย่างของสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งมีที่มาเกี่ยวข้องกับฉากในตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ ได้แก่ ศาลเจ้าโคะอิคุอิ ศาลเจ้ายาคุอิโนะมิยะ และแม่น้ำชิสุยกาวะ เป็นต้น

บทที่ 5

เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานตั้งในจังหวัดโอคายามะ

5.1 เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานตั้งในจังหวัดโอคายามะ

5.1.1 เส้นทางท่องเที่ยวในแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map

ภาพที่ 5.1 แผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map

ที่มา: Okayama City (2021)

ในแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map ประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยว 13 แห่ง โดยแบ่งได้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ และสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิ ได้ดังนี้

5.1.1.1 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ ได้แก่

- 1) Hakusan Shrine (ศาลเจ้าฮาคูซัน)
- 2) Kibitsu-hiko Shrine (ศาลเจ้าคิบิฮิโกะ)
- 3) Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิ)
- 4) Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบิโนะนากายามะ)
- 5) Tatetsuki Tumulus (สุสานทาเทะสึกิ)
- 6) Koikui Shrine (ศาลเจ้าโคเออิคิ)

7) Yaguinomiya (ศาลเจ้ายาคุอิโนะมิยะ)

8) Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ)

5.1.1.2 สถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบี ได้แก่

1) Bitchu Takamatsu Castle Ruins (ซากปรักหักพังปราสาทบิชูทากามัตสึ)

2) Saijo Inari (ศาลเจ้าไซโจอินาริ)

3) The area around the Ashimori-han manor house and Samurai Residence
(บริเวณรอบคฤหาสน์ตระกูลอาชิมอริและบ้านซามูไร)

4) Tsukuriyama Burial Mound Cluster (สุสานสึคุริยามะ)

5) Bitchu Kokubunji Temple (วัดบิชูโคคุบุนจิ)

เส้นทางการท่องเที่ยวจากแผนที่ท่องเที่ยวนี้ไม่ได้มีเพียงสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะเท่านั้น แต่ยังมีสถานที่ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบีที่เคยตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดโอคายามะอีกด้วย เป็นเส้นทางที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีเวลาและต้องการเพลิดเพลินกับบรรยากาศของสถานที่อย่างเต็มที่ สามารถเดินทางได้โดยการขับรถส่วนตัวและการปั่นจักรยาน

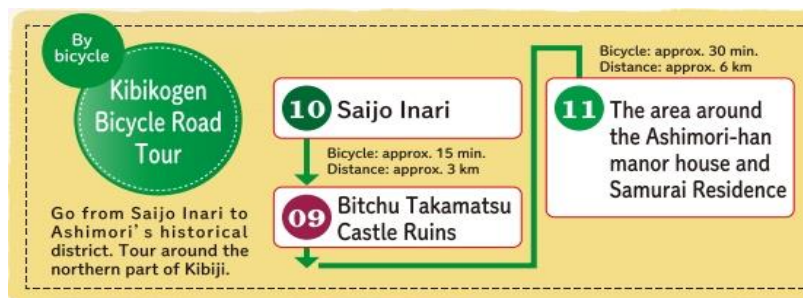
จังหวัดโอคายามะมีเส้นทางด่วน (เส้นสีน้ำเงิน) โดยเริ่มจาก Okayama IC (ด่านเก็บค่าผ่านทางโอคายามะ) ไปยัง Sanyo Expressway (ทางด่วนคันโย) และเชื่อมกับ Okayama Soja IC (ด่านเก็บค่าผ่านทางโอคายามะโซจา) ที่ไปยัง Okayama Expressway (ทางด่วนโอคายามะ)

ภายในจังหวัดมีเส้นทางสำหรับปั่นจักรยาน และจุดเช่าจักรยานเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ เส้นทางปั่นจักรยานที่แนะนำ คือ เส้นทาง Kibiji Bicycle Tour (เส้นทางสีแดง) ที่เริ่มจาก Hakusan Shrine (ศาลเจ้าฮาคุซัน) และเส้นทาง Kibikogen Bicycle Road Tour (เส้นทางสีเขียว) ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวรอบบริเวณทิศเหนือของพื้นที่คิบิจิที่เริ่มจาก Saijo Inari (ศาลเจ้าไซโจอินาริ) ทั้งสองเส้นทางเชื่อมโยงกันทำให้สามารถเลือกได้ว่าจะปั่นจักรยานไปตามเส้นทาง Kibiji Bicycle Tour ต่อ หรือจะแยกไปยังเส้นทาง Kibikogen Bicycle Road Tour หลังจากที่ยเยี่ยมชม Koikui Shrine (ศาลเจ้าโคเออิคุอิ) แล้ว แต่ละสถานที่ใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ 10-25 นาที

ภาพที่ 5.2 เส้นทาง Kibiji Bicycle Tour (เส้นทางสีแดง)

ที่มา: Okayama City (2021)

ภาพที่ 5.3 เส้นทาง Kibikogen Bicycle Road Tour (เส้นทางสีเขียว)

ที่มา: Okayama City (2021)

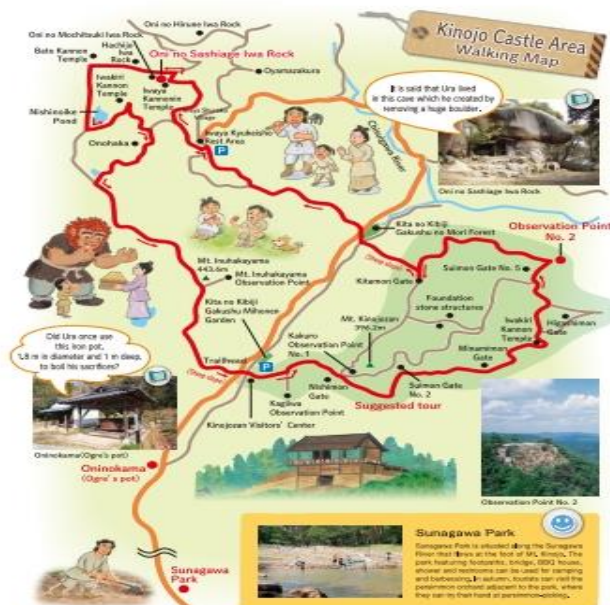
Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบินะนากายามะ) Yaguinomiya (ศาลเจ้ายากูอินะมิยะ) และ Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ) ไม่อยู่ในเส้นทางปั่นจักรยานที่แนะนำ เนื่องจากทั้ง Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบินะนากายามะ) และ Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ) เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเส้นทางท่องเที่ยวสำหรับเดินชมรอบสถานที่เพราะมีพื้นที่ที่กว้างขวาง และเต็มไปด้วยมรดกวัฒนธรรมที่มีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์ อาจใช้เวลาในการเยี่ยมชม ประกอบกับ Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ) เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ห่างจากสถานที่อื่นมาก จึงต้องเดินทางด้วยรถยนต์ ในส่วนของ Yaguinomiya (ศาลเจ้ายากูอินะมิยะ) นั้นอยู่ใกล้กับ Okayama Soja IC (ด่านเก็บค่าผ่านทางโอคายามะโซจะ) มาก ดังนั้นการเดินทางด้วยรถยนต์จะสะดวกมากกว่าวิธีอื่น

ทั้งนี้นอกจากการเดินทางโดยรถยนต์แล้วยังสามารถไป Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบินะนากายามา) ได้ในระหว่างการเยี่ยมชม Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึ) เนื่องจากมีระยะห่างประมาณ 400 เมตร จึงสามารถเดินไปถึงได้

ภาพที่ 5.4 เส้นทางเดินชมรอบ Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบินะนากายามา)

ที่มา: Okayama City (2021)

ภาพที่ 5.5 เส้นทางเดินชมรอบ Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ)

ที่มา: Okayama City (2021)

5.1.2 เส้นทางท่องเที่ยวในแผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuuhiko and Ura Stage Map

ภาพที่ 5.6 แผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuuhiko and Ura Stage Map
ที่มา: Amura และ Natsume (2021)

ในแผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuuhiko and Ura Stage Map ประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของโอคายามะ 10 แห่ง ได้แก่

- 1) Kibitsuuhiko Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึอิโกะ)
- 2) Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบิโนะนากายามะ)
- 3) Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึ)
- 4) Tatetsuki Ruins (สุสานทาเตะสึกิ)
- 5) Koikui Shrine (ศาลเจ้าโคเอคิ)
- 6) Yaguinomiya (ศาลเจ้ายาคุอิโนะมียะ)
- 7) Aso Shrine (ศาลเจ้าอะโซ)
- 8) Mt.Niiyama, Oninokama (โอนิโนะคามะ ภูเขานิโงยามะ)
- 9) Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ)
- 10) Iwayadera Temple, Oni-no-Iwaya (โอนิโนะอิวายะ วัดอิวะยะเดระ)

เส้นทางการท่องเที่ยวใน The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu Shiko and Ura Stage Map เป็นเส้นทางการท่องเที่ยวโดยรถยนต์ภายในครึ่งวัน หรือประมาณ 6 ชั่วโมง เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาน้อย โดยจุดเริ่มต้นคือ Okayama Soja IC (ด่านเก็บค่าผ่านทางโอคายามะโซจะ) ไปยัง Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึ) เป็นแห่งแรก และ Iwayadera Temple, Oni-no-Iwaya (โอนิโนะอิวายะ วัดอิวะยะเดระ) เป็นสถานที่สุดท้าย แต่ละสถานที่ใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ 5-20 นาที และใช้เวลาเยี่ยมชมแต่ละสถานที่ในเวลาไม่นาน

ภาพที่ 5.7 เส้นทางการท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama:

Kibitsu Shiko and Ura Stage Map

ที่มา: Amura และ Natsume (2021)

5.2 วิเคราะห์รูปแบบเส้นทางตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ

จากการศึกษาแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map สามารถสรุปเส้นทาง เป็นตารางได้ดังนี้
 ตารางที่ 5.1 สรุปเส้นทางจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map

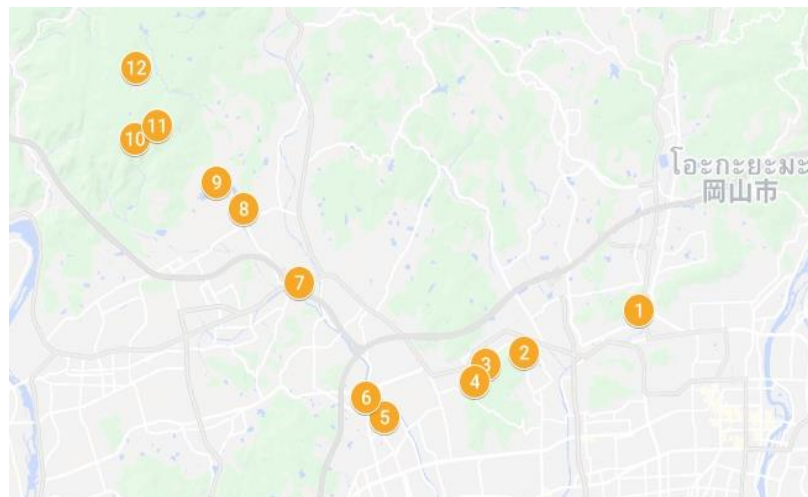
รายการ	Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map			The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map
	เส้นทางที่ 1 (เส้นทางสีแดง)	เส้นทางที่ 2 (เส้นทางสีเขียว)	เส้นทางที่ 3 (เส้นทางสีน้ำเงิน)	เส้นทางที่ 4
1. สถานที่ท่องเที่ยว	1) Hakusan Shrine (ศาลเจ้าฮาคุซัน) 2) Kibitsu-hiko Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึฮิโกะ) 3) Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึ) 4) Tatetsuki Ruins (สุสานทาเตะสึกิ) 5) Koikui Shrine (ศาลเจ้าโคะอึคึ) 6) Tsukuriyama Burial Mound Cluster (สุสานซึคิรุยามะ)	1) Saijo Inari (ศาลเจ้าไซโจอินาริ) 2) Bitchu Takamatsu Castle Ruins (ซากปรักหักพังปราสาทบิชูตากามัตสึ) 3) The area around the Ashimori-han manor house and Samurai	1) Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบิโนะนากายามะ) 2) Yaguinomiya (ศาลเจ้ายาคุอิโนะมิมิยะ) 3) Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ)	1) Kibitsu-hiko Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึฮิโกะ) 2) Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบิโนะนากายามะ) 3) Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึ) 4) Tatetsuki Ruins (สุสานทาเตะสึกิ) 5) Koikui Shrine (ศาลเจ้าโคะอึคึ)

รายการ	Kibitsuhiro and Ura Kibiji Tourist Map			The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuhiro and Ura Stage Map
	เส้นทางที่ 1 (เส้นทางสีแดง)	เส้นทางที่ 2 (เส้นทางสีเขียว)	เส้นทางที่ 3 (เส้นทางสีน้ำเงิน)	เส้นทางที่ 4
	7) Bitchu Kokubunji Temple (วัดบิทชูโคคุบุเนจิ)	Residence (บริเวณรอบคฤหาสน์ตระกูลอาชิโมริและบ้านซามูไร)		6) Yaguinomiya (ศาลเจ้ายาคุอิโนะมิมิยะ) 7) Aso Shrine (ศาลเจ้าอะโซ) 8) Mt.Niiyama, Oninokama (โอนิโนะคามะ ภูเขาเนียยามะ) 9) Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ) 10) Iwayadera Temple, Onino-Iwaya (โอนิโนะอิวายะ วัดอิวายะเดระ)
2. ระยะเวลาตลอดเส้นทาง	ประมาณ 6 ชั่วโมง	ประมาณ 3 ชั่วโมง	ประมาณ 3 ชั่วโมง	ประมาณ 6 ชั่วโมง
3. รูปแบบเส้นทางท่องเที่ยว	จักรยาน	จักรยาน	รถยนต์	รถยนต์

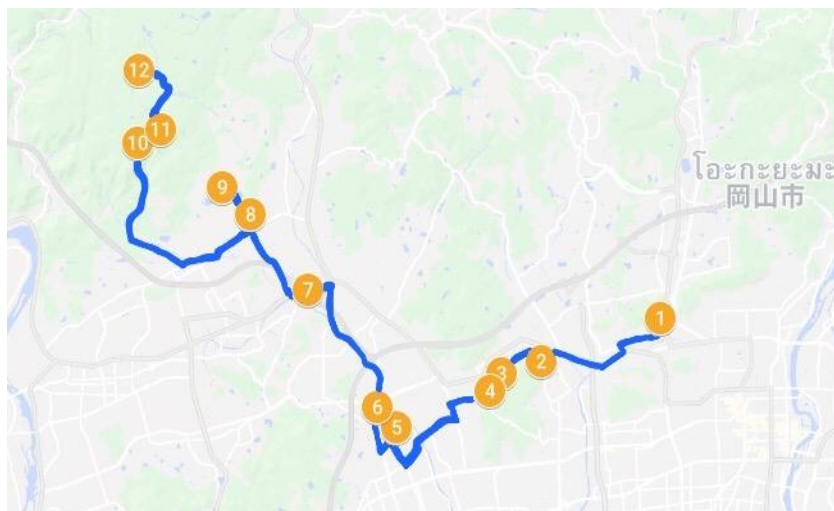
จากการวิเคราะห์เส้นทางการท่องเที่ยวจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map ทำให้ทราบว่าเส้นทางตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะมีรูปแบบเส้นทางคือ เส้นทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากเป็นเส้นทางที่จัดขึ้นเพื่อเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และมีความสำคัญต่อจังหวัดโอคายามะ รวมทั้งประเทศญี่ปุ่น เช่น สุสาน ศาลเจ้า โบราณสถาน และปราสาท เป็นต้น โดยสถานที่ท่องเที่ยวมีการอนุรักษ์ และนำเสนอประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม รวมทั้งความเชื่อต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัด โอคายามะ และอาณาจักรคิบิที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

ทั้งนี้จากตารางข้างต้นจะสังเกตได้ว่าเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map ทั้ง 4 เส้นทาง มีรูปแบบการเดินทางหลักทั้งหมด 2 แบบ คือ การเดินทางด้วยจักรยาน และการเดินทางด้วยรถยนต์ โดยแต่ละเส้นทางจะใช้ระยะเวลาตลอดเส้นทางไม่เกินครึ่งวัน หรือประมาณ 6 ชั่วโมง ทว่าสถานที่ท่องเที่ยวในเส้นทางที่ 1-3 นั้นไม่ได้มีเพียงสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะเท่านั้น แต่ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิอีกด้วย ในกรณีที่ต้องการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะโดยเฉพาะ ควรใช้เส้นทางที่ 4 หรือเส้นทางดังต่อไปนี้

ภาพที่ 5.8 ตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ

ที่มา: ดัดแปลงจาก Google Map (2564)

ภาพที่ 5.9 เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ

ที่มา: ดัดแปลงจาก Google Map (2564)

ตารางที่ 5.2 รายละเอียดเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ

ลำดับ ตำแหน่ง	สถานที่ท่องเที่ยว	ระยะเวลา ในการเดินทาง (โดยรถยนต์)	ระยะเวลา เยี่ยมชม
1	Hakusan Shrine (ศาลเจ้าฮาคุซัน)	ประมาณ 5 นาที (จาก Okayama IC)	20 นาที
2	Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึฮิโกะ)	ประมาณ 15 นาที	20 นาที
3	Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบิโนะนากายามะ)	ประมาณ 5 นาที	30 นาที
4	Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิซึ)	ประมาณ 5 นาที	30 นาที
5	Tatetsuki Tumulus (สุสานทาเตะสึกิ)	ประมาณ 10 นาที	20 นาที
6	Koikui Shrine (ศาลเจ้าโคเออิ)	ประมาณ 5 นาที	20 นาที
7	Yaguinomiya Shrine (ศาลเจ้ายากุอินะมิยะ)	ประมาณ 10 นาที	20 นาที
8	Chisuigawa River (แม่น้ำชิสุยกาว่า)	ประมาณ 15 นาที	10 นาที
9	Aso Shrine (ศาลเจ้าอะโซ)	ประมาณ 5 นาที	20 นาที
10	Oninokama (โอนิโนะคามะ)	ประมาณ 15 นาที	20 นาที
11	Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ)	ประมาณ 5 นาที	40 นาที
12	Iwayadera Temple, Oninowaya (หินโอนิโนะอิวายะ วัดอิวะยะเดระ)	ประมาณ 10 นาที	30 นาที

เส้นทางที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเป็นเส้นทางท่องเที่ยวรูปแบบเดินทางด้วยรถยนต์ ใช้เวลาตลอดเส้นทางประมาณครึ่งวันหรือประมาณ 6 ชั่วโมง ใช้ระยะเวลาการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ประมาณ 5-15 นาที และใช้ระยะเวลาการเยี่ยมชมในแต่ละสถานที่ไม่นาน โดยนำสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานดังของจังหวัดโอคายามะอย่าง “ตำนานโมโมทาโร่” ที่ได้ศึกษาในบทที่ 4 ทั้ง 12 แห่งมาจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะโดยเฉพาะ เพื่อให้นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มีความสนใจในตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะสามารถเลือกเส้นทางท่องเที่ยวที่ตรงกับความต้องการของตนเองได้

5.3 สรุปท้ายบท

จากการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 เส้นทาง โดยมีเส้นทางท่องเที่ยวจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map 3 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทาง Kibiji Bicycle Tour (เส้นทางสีแดง) Kibikogen Bicycle Road Tour (เส้นทางสีเขียว) ซึ่งมีรูปแบบการเดินทางด้วยจักรยาน และเส้นทางด่วน (สีน้ำเงิน) เป็นเส้นทางที่เดินทางด้วยรถยนต์ ประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ และสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิ ในส่วนแผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map มี 1 เส้นทาง เป็นรูปแบบการเดินทางด้วยรถยนต์ มีเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะเท่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเส้นทางท่องเที่ยวโดยนำสถานที่ท่องเที่ยวทั้ง 12 แห่งซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะที่ได้ศึกษาในบทที่ 4 มาใช้ มีรูปแบบการเดินทางด้วยรถยนต์ และใช้เวลาตลอดเส้นทางไม่นาน

หากมีเวลาและต้องการท่องเที่ยวเพื่อเก็บบรรยายภาศควรลองเดินทางตามเส้นทางจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map ในกรณีที่มีเวลาน้อยหรือต้องการประหยัดเวลา และต้องการเยี่ยมชมเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะควรลองเดินทางตามเส้นทางจากแผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map และเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

บทที่ 6

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ และเพื่อศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะ

ผู้จัดทำได้รวบรวมข้อมูลของตำนานและสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานดังของจังหวัดโอคายามะจากบทความ เอกสาร รวมทั้งเว็บไซต์ต่าง ๆ และได้ศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวจากแผนที่ท่องเที่ยว ซึ่งสามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

6.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะพบว่า ตำนานดังของจังหวัดโอคายามะคือ “ตำนานโมโมทาโร่” ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นอย่างมากในประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากมีความคล้ายคลึงกับตำนานการต่อสู้กับยักษ์ของ “ไอคิบิสีฮิโกะ โนะ มิโคโตะ” ซึ่งเป็นตำนานท้องถิ่นที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิซึ่งเคยตั้งอยู่บริเวณจังหวัดโอคายามะ ประเทศญี่ปุ่น ในเนื้อเรื่องของตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะมีการกล่าวถึงชื่อของสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งที่มีอยู่จริงในปัจจุบันทั้งหมด 12 แห่ง ได้แก่ Hakusan Shrine (ศาลเจ้าฮาคุซัน) Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิ) Kibitsu Shrine (ศาลเจ้าคิบิ) Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบิโนะนากายามะ) Tatetsuki Tumulus (สุสานทาเทะสึกิ) Koikui Shrine (ศาลเจ้าโคเออิคิ) Yaguinomiya Shrine (ศาลเจ้ายาอุอิโนะมิยะ) Aso Shrine (ศาลเจ้าอะโซ) Oninokama (โอนิโนะคามะ) Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ) Iwayadera Temple, Oninowaya (หินโอนิโนะอิวายะ วัดอิวะยะเดระ) และ Chisui-gawa River (แม่น้ำชิสุอิคาว่า) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และเป็นมรดกวัฒนธรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศญี่ปุ่น

จากการศึกษาเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map พบว่า เส้นทางท่องเที่ยวเป็นรูปแบบเส้นทางประวัติศาสตร์ มีทั้งหมด 4 เส้นทาง โดยแผนที่ Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map มีทั้งหมด 3 เส้นทาง ประกอบไปด้วยเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจักรยาน 2 เส้นทางที่เชื่อมต่อกันได้ และเส้นทางการท่องเที่ยวโดยรถยนต์ 1 เส้นทาง เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลา และต้องการเก็บบรรยากาศของจังหวัดโอคายามะ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ และสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิ ส่วนเส้นทางจากแผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and

Ura Stage Map มีทั้งหมด 1 เส้นทาง เป็นเส้นทางที่เดินทางโดยรถยนต์ ใช้ระยะเวลาตลอดเส้นทางไม่เกินครึ่งวัน จึงเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาไม่มาก มีเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดทำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะโดยใช้สถานที่ทั้ง 12 แห่งที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะจากที่ได้ศึกษาไปในข้างต้น โดยจัดทำเป็นเส้นทางที่เดินทางด้วยรถยนต์ และใช้ระยะเวลาตลอดเส้นทางไม่เกินครึ่งวัน เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มีความสนใจในตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ

6.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ” พบว่า ตำนานโมโมทาโร่เป็นตำนานชื่อดังของจังหวัดโอคายามะเนื่องจากมีความคล้ายคลึงกับตำนานการต่อสู้กับยักษ์ของ “ไอคิบิซึฮิโกะ โนะ มิโคโตะ” ซึ่งเป็นตำนานท้องถิ่นที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิซึ่งเคยตั้งอยู่ที่จังหวัดโอคายามะ สถานที่ท่องเที่ยวที่ถูกกล่าวถึงในเนื้อหาของตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะที่มีอยู่จริงในปัจจุบันมีทั้งหมด 12 แห่ง โดยสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมดมีความเป็นมาที่ยาวนาน และเป็นมรดกวัฒนธรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศญี่ปุ่น ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม ตามแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของวาร์ชต์ มัธยมบุรุษ (2552) เนื่องจากสามารถเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ รวมทั้งประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้

ในส่วนของการศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังในจังหวัดโอคายามะจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map และ The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map พบว่ามี 4 เส้นทาง โดยมีรูปแบบการเดินทางทั้งหมด 2 แบบหลัก คือ การเดินทางโดยจักรยาน และการเดินทางโดยรถยนต์ ในแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu-hiko and Ura Kibiji Tourist Map ประกอบด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ และสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอาณาจักรคิบิ และแผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map มีเพียงสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะเท่านั้น นอกจากนี้ยังได้จัดทำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ โดยการนำสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับตำนานดังที่ได้ศึกษาไว้ข้างต้นมาสร้างเส้นทางเพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มีความสนใจในตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ โดยให้สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเส้นทางการท่องเที่ยวที่วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว (2551) ได้อธิบายเกี่ยวกับด้านการจัดเส้นทางท่องเที่ยวไว้ว่า การกำหนดเส้นทางอาจจัดทำขึ้นหลายเส้นทางหรือหลายระบบภายในเมืองเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะมีเวลาน้อยหรือมีความสนใจแตกต่างกัน ทั้งนี้เส้นทางทั้งหมดเป็นรูปแบบเส้นทางประวัติศาสตร์ที่มีการให้ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ และเปิดโอกาสให้

นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นผ่านสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวในแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเส้นทางการท่องเที่ยวที่วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว (2551) ได้อธิบายไว้

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ” สามารถแบ่งข้อเสนอแนะได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

- 6.3.1 ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า หน่วยงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศไทย ทั้งภาครัฐ และเอกชน ควรลงจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวตามรอยตำนานชื่อดังของประเทศไทยให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประเทศไทยเองก็มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนาน และเรื่องเล่าที่มีชื่อเสียงอยู่เป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นประเพณี วัฒนธรรม รูปแบบสถาปัตยกรรม และอื่น ๆ ที่ทรงคุณค่าของประเทศไทย หากปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว และนำไปประชาสัมพันธ์ด้วยวิธีการที่น่าสนใจอาจดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจให้เข้ามาท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้แก่ประเทศได้
- 6.3.2 ในงานวิจัยเล่มนี้มุ่งเน้นศึกษาเพียงความเกี่ยวข้องระหว่างตำนานดังและสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดโอคายามะ และเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังเท่านั้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรศึกษาสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมที่สำคัญ อาหาร ของที่ระลึก และอื่น ๆ ที่ขึ้นชื่อของจังหวัด โอคายามะเพิ่มเติม เนื่องจากจังหวัดโอคายามะเป็นจังหวัดที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า และมีสิ่งที่น่าสนใจอยู่อีกมากมายให้ได้ศึกษา

6.4 ข้อจำกัดในการศึกษา

ในการทำวิจัยเรื่อง “การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัด โอคายามะ” มีข้อจำกัด ได้แก่ ผู้วิจัยไม่สามารถเดินทางไปศึกษาพื้นที่จริงที่จังหวัดโอคายามะ ประเทศญี่ปุ่นได้ และข้อมูลหรือเอกสารบางอย่างเป็นเอกสารภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น ทำให้ต้องใช้เวลาในการศึกษามากกว่าปกติเพื่อความถูกต้อง

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์

- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). **แนวพินิจใหม่ในสื่อสารศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2548). **ความหมายของนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2546). **การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จิรัชญา มณีเนตร. (2552). **ไทยศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว**. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา
- ธนภูมิ อติเวทิน และคณะ. (2564). “รูปแบบการตลาดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม ชุมชนบางหลวง ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม,” **วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี**: 14
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน : Sustainable Tourism Development**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- วรรณภา วงษ์วานิช. (2546). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริพร ดาบเพชร. (2560). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของญี่ปุ่นตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ถึงปัจจุบัน**. รวมบทความวิจัยการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 7 วันที่ 30 มิถุนายน 2560. หน้า 250 - 262.
- สามารถ จันทร์สุริย์. (2553). สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม 2552: **อุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ (Cultural & Creative Industry)**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์.
- Buhalis. (2000). **Marketing the competitive destination in the future**. Tourism Management Vol. 21 No.1. pp. 97-116.
- Pelasol. (2012). **Igcabugao: A Potential Tourist Destination in the Southern Part of Iloilo, Philippines**. International Peer Reviewed Journal JPAIR Multidisciplinary Research is being certified for QMS ISO 9001:2008 by the Anglo Japanese American Registrars of the United Kingdom.
- Kahara. (2011). 「伝説のふるさと」の創造 岡山県の「吉備路」と桃太郎伝説. 早稲田商学第 427 号 2011 年 3 月.

เอกสารทางวิชาการ

- กวิณ วงศ์ลีด และสกุล จริยาแจ่มสิทธิ์. (2555). **การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียในประเทศไทย: กรณีศึกษาที่อำเภอหาดใหญ่**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ๓๓๓ หน้า.
- ธนันท์ บุนวรวงศา. (2564). **การจัดการมรดกทางวัฒนธรรม**. สาขามนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธนพร สุขพิริยะประทีป. (2563). **การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเมืองลี่เจียง ประเทศจีน**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- ธิดิญาพร อึ้งรัตนชัย. (2561). **การท่องเที่ยวตามรอยภาพยนตร์อนิเมชั่น กรณีศึกษา : การ์ตูนเรื่อง Kimi no nawa**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- ประสิทธิ์ คุณรัตน์ และคณะ. (2546). (ร่าง) **รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร แผนงานวิจัยย่อยเรื่อง การศึกษาและสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. (เอกสารอัดสำเนา).
- พีรณัฐ อุทยานวรรณะ. (2562). **การศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวและองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกุนมะตามรอยภาพยนตร์การ์ตูน Initial D**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- ภิญญาดา รวมศิลป์. (2562). **การศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยซีรีส์เรื่อง Goblin คำสาปรักผู้พิทักษ์วิญญาณ**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- รจสุคนธ์ ชุมพลกรัง. (2559). **การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวฮอกไกโดกรณีศึกษา : ตามรอยภาพยนตร์แฟนเตซี แฟนกันแค่วันเดียว**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- วาริษฐ์ มัชฌิมบุรุษ. (2552). **รูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย**. ปรินญาปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาการบริหารอุตสาหกรรมบริการ, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วิภาวรรณ ปิ่นแก้ว. (2551). **การศึกษาเพื่อเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี**. ปรินญาภิพนธ์วท.ม. (การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เกษม เพ็ญภินันท์. (2553). รายงานสัมมนา: “อุตสาหกรรมวัฒนธรรม” สำรวจแนวคิดจนถึง

นโยบาย แล้วไทยจะไปทางไหน. เข้าถึงเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<http://prachatai.com/journal/2010/08/30/855>

ดโนยา ตั้งอุทัยสุข. (2564). การท่องเที่ยว...รูปแบบที่นึกไม่ถึง. เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2564

เข้าถึงได้จาก <http://oweb.cpu.ac.th/cpu2010/graduate/index.php/2010-10-11-12-32-28>

สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว. (2552). คำนิยามของการท่องเที่ยว. เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2564

เข้าถึงได้จาก <http://www.tourism.go.th>

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงโตเกียว. (2559). นโยบาย Cool Japan. เข้าถึงเมื่อ

วันที่ 29 กรกฎาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

https://www.ditp.go.th/contents_attach/148923/148923.pdf

Amura. (2021). The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsu-hiko and Ura Stage Map. เข้าถึง

เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก [https://okayama-](https://okayama-kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf)

[kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf](https://okayama-kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf)

Delphipages. โอคายามะ | จังหวัดญี่ปุ่น. (2563). เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://delphipages.live/th/%E0%B8%A0%E0%B8%B9%E0%B8%A1%E0%B8%B4%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87/%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%90%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%82%E0%B8%95%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9B%E0%B8%81%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%99-%E0%B9%86/okayama-prefecture-japan>

Japan Travel Planner. (2021). ปราสาทคิโนโจ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://www.ana.co.jp/th/th/japan-travel-planner/okayama/0000018.html>

Japan Travel Planner. (2021). ศาลเจ้าคิบิสี. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://www.ana.co.jp/th/th/japan-travel-planner/okayama/0000017.html>

Kurashiki Local Resources Museum. (2021). 鯉喰神社 (こいくいじんじや) . เข้าถึงเมื่อวันที่ 14

ธันวาคม 2564 เข้าถึงได้จาก [https://www.kurashiki-shigen.jp/web/index.cgi?c=sightseeing-](https://www.kurashiki-shigen.jp/web/index.cgi?c=sightseeing-2&pk=8)

[2&pk=8](https://www.kurashiki-shigen.jp/web/index.cgi?c=sightseeing-2&pk=8)

- Okayama City. (2019). (4月~6月) 「桃太郎 ~BORN IN OKAYAMA」. เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.city.okayama.jp/kurashi/0000010194.html>
- Okayama City. (2021). Kibitsuhiko and Ura Kibiji Tourist Map. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf
- Okayamania.com. (2021). 鯉喰神社. เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.okayamania.com/spot/rekishi/koi.htm>
- Okayama-Kanko. (2021). 矢喰宮 (矢喰岩) . เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.okayama-kanko.jp/spot/10109>
- Wikipedia. (2021). Kibitsuhiko-no-mikoto. เข้าถึงเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://en.wikipedia.org/wiki/Kibitsuhiko-no-mikoto>
- Yamamuro. (2021). From legend to folk tale – Momotaro defeats the orge. เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf

ข้อมูลรูปภาพ

- ภาพที่ 1.1 พื้นที่ที่ศึกษา จังหวัดโอคายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก [https://map-it.azurewebsites.net/Map/%E5%B2%A1%E5%B1%B1%E7%9C%8C\(%E5%B8%82%E7%94%BA%E6%9D%91\)](https://map-it.azurewebsites.net/Map/%E5%B2%A1%E5%B1%B1%E7%9C%8C(%E5%B8%82%E7%94%BA%E6%9D%91))
- ภาพที่ 2.1 แผนที่จังหวัดโอคายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.shutterstock.com/th/image-vector/okayama-prefecture-map-japan-country-1640005135>
- ภาพที่ 2.2 กราฟแสดงอุณหภูมิเฉลี่ยในจังหวัดโอคายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564 เข้าถึงได้จาก <https://en.climate-data.org/asia/japan/okayama-prefecture/okayama-5324/>
- ภาพที่ 2.3 กราฟแสดงจำนวนประชากรในจังหวัดโอคายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.macrotrends.net/cities/21656/okayama/population>
- ภาพที่ 2.4 กราฟแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศญี่ปุ่น โดยแบ่งตามภูมิภาค. เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.tourism.jp/en/tourism-database/stats/inbound/>

ภาพที่ 2.5 กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดโอคายามะ.

Journal of the Faculty of Environmental Science and Technology, Okayama University Vol.22, No.1, pp.1-28, March 2017

ภาพที่ 2.6 สถานีรถไฟโอคายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AA%E0%B8%96%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%B5%E0%B8%A3%E0%B8%96%E0%B9%84%E0%B8%9F%E0%B9%82%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%B0>

ภาพที่ 2.7 รถรางในโอคายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก

https://en.wikipedia.org/wiki/Okayama_Electric_Tramway

ภาพที่ 2.8 รถบัสในโอคายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก [https://okayama-](https://okayama-kido.co.jp/bus/norikata.html)

[kido.co.jp/bus/norikata.html](https://okayama-kido.co.jp/bus/norikata.html)

ภาพที่ 2.9 จักรยานในโอคายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://okayama.keizai.biz/photoflash/3643/>

ภาพที่ 3.1 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์. ที่มา: ผู้วิจัย (2564)

ภาพที่ 4.1 ทางเข้าศาลเจ้าฮาคุซัน. เข้าถึงเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

https://www.jalan.net/kankou/spt_33101ag2132094216/

ภาพที่ 4.2 คุปัสของศาลเจ้าฮาคุซัน. เข้าถึงเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

https://okayama-kanko.net/sightseeing/sightseeing_area.php?id=148

ภาพที่ 4.3 ศาลเจ้าคิบิชิโกะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://okayama-kanko.net/sightseeing/th/kibiji/>

ภาพที่ 4.4 ศาลเจ้าคิบิชิ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.ana.co.jp/th/th/japan-travel-planner/okayama/0000017.html>

ภาพที่ 4.5 ทางเดินเก่าแก่ภายในศาลเจ้าคิบิชิ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.okayama-kanko.jp/spot/10047>

ภาพที่ 4.6 พิธีนารูคามาชินจิ หรือ พิธีกรรมทำนายโชคด้วยเสียงจากหม้อ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม

2564. เข้าถึงได้จาก [https://www.ana.co.jp/th/th/japan-travel-](https://www.ana.co.jp/th/th/japan-travel-planner/okayama/0000017.html)

[planner/okayama/0000017.html](https://www.ana.co.jp/th/th/japan-travel-planner/okayama/0000017.html)

ภาพที่ 4.7 พิธียะทะทะโนะชินจิ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://okayama.keizai.biz/photoflash/2565/>

ภาพที่ 4.8 ภูเขาคิโนะนากายามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

https://okayama-kanko.net/sightseeing/common_spot.php?id=64

ภาพที่ 4.9 สุสานนากายามะ-ชะอุสุยามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://tabi-mag.jp/ok0295/>

ภาพที่ 4.10 สุสานทาเทะสึกิ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.kurashiki-shigen.jp/web/index.cgi?c=sightseeing-2&pk=9>

ภาพที่ 4.11 ศาลเจ้าโคะอิกุอิ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.okayama-kanko.jp/spot/10315>

ภาพที่ 4.12 ศาลเจ้ายากุอิโนะมิมยะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.okayama-kanko.jp/spot/10109>

ภาพที่ 4.13 ศาลเจ้าอะโซ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<http://jinjain.jp/modules/newdb/detail.php?id=8628>

ภาพที่ 4.14 โอนิโนะคามะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก [https://momotaro-](https://momotaro-ura.jp/en/point/detail/2/)

[ura.jp/en/point/detail/2/](https://momotaro-ura.jp/en/point/detail/2/)

ภาพที่ 4.15 ปราสาทคิโนโจ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.ana.co.jp/th/th/japan-travel-planner/okayama/0000018.html>

ภาพที่ 4.16 วัดอิวะยะเตระ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.sukima.com/46okayama2003/34iwayaji.html>

ภาพที่ 4.17 หินโอนิโนะอิวายะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.sukima.com/46okayama2003/34iwayaji.html>

ภาพที่ 4.18 แม่น้ำชิสุยกาวะ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

<https://www.okayama-kanko.jp/spot/10783>

ภาพที่ 5.1 แผนที่ท่องเที่ยว Kibitsu hiko and Ura Kibiji Tourist Map. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม

2564. เข้าถึงได้จาก [https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-](https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf)

[content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf](https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf)

ภาพที่ 5.2 เส้นทาง Kibiji Bicycle Tour (เส้นทางสีแดง). เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก

https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf

ภาพที่ 5.3 เส้นทาง Kibikogen Bicycle Road Tour (เส้นทางสีเขียว). เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม

2564. เข้าถึงได้จาก [https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-](https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf)

[content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf](https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf)

ภาพที่ 5.4 เส้นทางเดินชมรอบ Kibi no Nakayama (ภูเขาคิบินะนากายามะ). เข้าถึงเมื่อวันที่ 22

ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก [https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-](https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf)

[content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf](https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf)

ภาพที่ 5.5 เส้นทางเดินชมรอบ Kinojo Castle (ปราสาทคิโนโจ). เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564.

เข้าถึงได้จาก [https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-](https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf)

[content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf](https://www.okayama-japan.jp/cms/wp-content/uploads/2015/11/kibiji_en03.pdf)

ภาพที่ 5.6 แผนที่ท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuhiro and Ura Stage

Map. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก [https://okayama-](https://okayama-kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf)

[kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf](https://okayama-kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf)

ภาพที่ 5.7 เส้นทางท่องเที่ยว The tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuhiro and Ura

Stage Map. เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2564. เข้าถึงได้จาก [https://okayama-](https://okayama-kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf)

[kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf](https://okayama-kanko.net/sightseeing/en/pamphlet/pdf/pdf_ura.pdf)

ภาพที่ 5.8 ตำแหน่งสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องกับตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ.

ผู้วิจัย. (2564).

ภาพที่ 5.9 เส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ. ผู้วิจัย. (2564).

ข้อมูลตาราง

ตารางที่ 5.1 สรุปเส้นทางจากแผนที่ท่องเที่ยว Kibitsuhiro and Ura Kibiji Tourist Map และ The

tale of Momotaro in Okayama: Kibitsuhiro and Ura Stage Map. ผู้วิจัย. (2564).

ตารางที่ 5.2 รายละเอียดเส้นทางท่องเที่ยวตามรอยตำนานโมโมทาโร่ของจังหวัดโอคายามะ. ผู้วิจัย.

(2564).

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวสุธาสินี ภาววิมล
วัน เดือน ปี เกิด	19 ตุลาคม 2543
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	11 ซอยลาดปลาเค้า 27 ถนนลาดปลาเค้า เขตลาดพร้าว แขวงจรเข้บัว กรุงเทพมหานคร 10230
ประวัติการศึกษา	2561 - ปัจจุบัน ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาญี่ปุ่น 2555 - 2561 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น - ตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสาธิต วัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร สายศิลป์ภาษาญี่ปุ่น

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวสุธาสินี ภาววิมล
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาญี่ปุ่น
ชื่อสารนิพนธ์	การท่องเที่ยวตามรอยตำนานดังของประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษา จังหวัดโอคายามะ
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อริศา จิระศิริโชติ
ที่อยู่	11 ซอยลาดปลาเค้า 27 ถนนลาดปลาเค้า เขตลาดพร้าว แขวง จรเข้บัว กรุงเทพมหานคร 10230
หมายเลขโทรศัพท์	0866643636

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวสุธาสินี ภาววิมล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....